

ספר הזוהר

מתתנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו פוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת ראה

"דף היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח פלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

מפעל
הזוהר
העולמי

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב שכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, ששצין לא
 היה לזמן האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני ע"מי,
 אלה נחמתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן העניינים

קדומים, שאין מימיו פוסקים לעולם **כג**
 אילו היו יודעים כל הצדיקים דבר זה, היו שמחים ביום
 ההוא שהגיע עת פקידתם להסתלק מעולם הזה **כג**
 ישמחו הצדיקים כאשר מסתלקים מעולם הזה **כד**
 בשעה שהקב"ה יורד לגן, כל אותן נשמות הצדיקים
 שמתעטרות שם כלן נותנות ריח בושם **כה**
 והאיש גבריאל מבית לוי, זו השכינה הקדושה הבאה מצד
 מדת הגבורה **כו**
 מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה **כו**
 אלה נקראים בנים להקב"ה, לפי שהגוף נעשה בקדושה
 כראוי **כז**
 נשמות הצדיקים שהם פרי מעשיו של הקב"ה **כז**
 כאשר מתחברים כל הקדושות ביחד נקראים קודש **כט**
 הקב"ה נתן כח הזה למנורה הקדושה רבי שמעון **כט**
 זכאים הם הצדיקים שהקב"ה מגלה להם סודות שלו בחלום,
 כדי שיהיו נשמרים מן הדין **ל**
 אלו שלא נטמאו ביום כשעולים במיטתם לישון הנפש
 עולה **ל**
 וי לאותן הרשעים שאין זוכים להתדבק ברבונם ואין זוכים
 בתורה **לא**
 מאה ועשרים ושמת אלפים בעלי כנפים הולכים ופורחים
 כל העולם, ושומעים קולות האנשים ואוחזים לאותו
 הקול **לב**
 כל עמל האדם לפיהו, כל אותו הדין וכל מה שסובל האדם
 בעולם ההוא לפיהו, בשביל פיהו שלא שמר אותו וטימא את
 נפשו **לה**
 כל עמל האדם לפיהו, כל אותו הדין וכל מה שסובל האדם
 בעולם ההוא ונוקמים ממנו נקמות העולם, לפיהו, בשביל
 פיהו שלא שמר אותו וטימא את נפשו **לה**
 זכאים הם ישראל שהקב"ה רוצה לכבד אותם יותר על כל
 שאר בני העולם **לו**
 פתח ראש הישיבה ואמר לו לרבי שמעון בן יוחאי, עכשיו
 רבי אגלה לך סוד אחד **לז**
 מלכות השמים היא בית מקדש **לז**
 כמה הם האנשים אטומי לב, לפי שאין עוסקים
 בתורה **לח**
 אדם ההולך בעוה"ז והקב"ה נותן לו עושר, הוא לבעבור
 שיזכה בו לעולם הבא, ויהיה נשאר העושר אצל הקרן, מהו
 קרן, זה שהוא קיום העולם **לט**
 ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל
 ורעות רוח **לט**
 תפלת העני נקראת תפלה, כי יעטף **מא**
 סיפור נורא **מב**

בני העולם אין יודעים ואין משגיחים על מה הם
 קיימים **ה**
 כל אותן דברי תורה וכל התורה היא שעסק בה האדם
 בעולם הזה, אותה התורה קיימים לפני הקב"ה ונאמרת
 לפניו **ה**
 כל מי שעוסק בתורה יהיה לו חיים בעולם הזה ובעולם
 הבא, וזוכה בשני עולמות **ו**
 כל אותן הדברים ולא יכל להשיגם כראוי, ומתיגע בהם ולא
 היתה לו השגה בהם, כולם יכנסו במעיו מתוקנים והתורה
 תשיח בקרבו **ז**
 כמה גדול עונש התורה, שהרי לא גלו ישראל מארץ הקדושה
 אלא בשביל שנתרחקו מן התורה ועזבו אותה **ז**
 יש רוגז ויש רוגז, יש רוגז שהוא מבורך מלמעלה ומלמטה
 ונקרא ברוך **ז**
 אזהרה למוחק את השם **ח**
 כאשר מברך האדם בכוס של ברכה צריך לשמוח ולהראות
 שמחה ולא עצבות כלל **יא**
 במים האחרונים נותנים לו חלקו **יב**
 כל דברים נסתרים שהקב"ה עושה הכניסם בתורה הקדושה,
 והכל נמצא בהתורה **יד**
 כל הכובש את יצרו מלכות שמים שוכנת עליו **טו**
 ישקני מנשיקות פיהו **טו**
 כל זמן שהקב"ה היה מהלך בישראל, כביכול נדבק רוח
 ברוח **טו**
 חלקם של ישראל, שהקב"ה בחר בהם להתדבק בהם ולהיות
 להם לחלקם **טז**
 אשרי חלקו מי שנתעורר בזמן ההוא ועוסק בתורה, וכל מי
 שעומד בזמן ההוא ועוסק בתורה נקרא חבר להקב"ה
 ושכינה הקדושה **יז**
 בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק ברנה של תורה, כי
 רנה של תורה לא נקראת אלא בלילה, וכאשר היא נמצאת
 בעסק התורה **יח**
 מי שעוסק בתורה אהוב הוא למעלה ואהוב הוא למטה,
 הקב"ה מאזין את דבריו, אין עוזב אותו בעולם הזה ואין
 עוזבו בעולם הבא **יח**
 הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב, שאין
 קול נשמע למעלה כמו קול של אותן העוסקים בתורה **כ**
 כל מי שזוכה לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה הקב"ה
 מאזין לקולו **כ**
 כל מי שעמלו בתורה זוכה להשתעשע עם הצדיקים בהשקת
 נחל ההוא **כא**
 הקב"ה משתעשע בין הצדיקים בגן עדן **כב**
 בכל חצות הלילה כאשר הקב"ה נתעורר בגן עדן, כל אותן
 הנטיעות שבגן נשפעים יותר מן הנחל ההוא שנקרא נחל

כל מי שנותן לעניים נתעורר עץ החיים להוסיף חיים... מד
 כאשר רואה אדם צדיקים או זכאים שבדור הוא פוגע
 בהם, ודאי שהם פני השכינה... מה
 כל בן ישראל שנימול צריך להתראות לפני מלך הקדוש,
 בשביל שיקבל ברכה מנביעת הנחל... מה

שבועות, לבעבור שנכנסו ישראל לסוד החמשים יום שהם
 שבעה שבועות... מג
 כל מי ששמח באותן מועדים ואינו נותן חלקו להקב"ה, רע
 עין שטן הוא שונא אותו ומקטרג עליו ומסלק לו מן
 העולם... מד

**יִשְׂאֲלוּ אוֹתִי בְּבֵית דִין שֶׁל מַעֲלָה, "שְׁלוֹם יְהוּדָה! הֲאֵם יִדְעַתְּ
 שְׂאֵפְשֵׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אָטוֹם?"
 אֲשִׁיב, "כֹּן."**

יִשְׂאֲלוּ, "וּמָה עֲשִׂיתָ לָזֶה?"

**אֲשִׁיב, "הַדְּפַסְתִּי מִלְיוֹנֵי סִפְרִים עַל הַזוּהַר, וְאִמְרַתִּי בְּדַרְשׁוֹת
 אֶת הָאֱמֶת שֶׁכָּל הַרְבָּנִים וְהָרְאִשִׁי יִשְׁיבוּת שְׁלֹא אוֹמְרִים לְקַהֵל
 שְׁלָהֶם לְלַמֵּד זוּהַר הַקְּדוֹשׁ הֵם רְאִשֵׁי הָעָרֶב רַב [כֹּל זֶה כְּתוּב בַּזוּהַר] ק
 172 פְּעָמִים - וְגַם מוֹבָאִים בְּ-140 סִפְרֵי תַלְמִידֵי בַעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע
 - סֵף הַכֹּל 310 מְרָאֵי מְקוֹמוֹת, וְהַדְּפַסְתִּי הַכֹּל בְּ-17 סִפְרִים וְכָל אֶחָד
 יְכוּל לְרְאוֹת אֶת זֶה]. וְהֵם אֲשֵׁמִים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שֶׁמְגִיעִים לְכָל־כָּל
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ. זֶה הֵיא הָאֱמֶת הַיְחִידָה שֶׁתִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִין
 שֶׁל מַעֲלָה."**

פרשת ראה

זוהר פרשת וישלח (קעה).

בני העולם אין יודעים ואין משגיחים על מה הם קיימים

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה, רבי יהודה פתח ואמר (הושע י"ד) כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו במ וגו', כל דרכי הקב"ה כולם ישרים ודרכיו אמת, ובני העולם אין יודעים ואין משגיחים על מה הם קיימים, ועל כן צדיקים ילכו במ, לפי שהם יודעים דרכיו של הקב"ה ועוסקים בתורה, שכל מי שעוסק בתורה הוא יודע והולך בדרכיה, ואינו נוטה לימין ולשמאל, ופושעים יכשלו במ, אלו הם הרשעים שאין עוסקים בתורה ואין מסתכלים בדרכי הקב"ה, ואין יודעים לאיזו דרכים הולכים, ומפני שאין יודעים להסתכל ואין עוסקים בתורה הם נכשלים באותן הדרכים בעולם הזה ובעולם הבא, בוא וראה כל אדם העוסק בתורה כאשר יוצא מעולם הזה נשמתו תעלה באותן הדרכים ומשעלים של התורה, ואותן הדרכים ומשעלים של התורה יודעים הם, ואותן היודעים דרכי התורה בעולם הזה ילכו בהם בעולם ההוא כאשר יצאו מעולם הזה, ואם אין עוסקים בתורה בעולם הזה ואין יודעים הדרכים והמשעלים של התורה, כאשר יצאו מעולם הזה לא ידעו ללכת באותן הדרכים והמשעלים ונכשלים בהם, ואז ילכו בדרכים אחרים שאין הם דרכי התורה, ויעוררו אותו בכמה דינים ויענש בהם.

כל אותן דברי תורה וכל התורה היא שעסק בה האדם בעולם הזה, אותה התורה קיימים לפני הקב"ה ונאמרת לפניו

ומי שעוסק בתורה מה כתוב (משלי ו') בשכבך תשמר עליך והקיצותך היא תשיחך, בשכבך בקבר התורה תשמרך מן הדין של עולם ההוא, והקיצות, כאשר הקב"ה יעורר הרוחות והנשמות להחיות מתים, אז היא תשיחך, היא תהיה מליץ טוב על הגוף, בשביל שיקומו אותן הגופים שעסקו בתורה כראוי, ואלו הם אשר יקומו בראשונה לחיי עולם, כמו שכתוב (דניאל י"ב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם וגו', ואלו הם לחיי עולם, לפי שעסקו בחיי עולם שהיא התורה, ובוא וראה כל אותן שעסקו בתורה, אותו הגוף יתקיים והתורה תגין עליו, מה הטעם, לפי שבשעה שהיא יעורר הקב"ה רוח אחד הנכלל מארבע רוחות, ואותו רוח הנכלל מארבע הרוחות יזדמן לכל אותן שעסקו בתורה, להחיותם ברוח הזה, לבעבור שיתקיימו לעולם, ואם תשאל הלא כתוב (יחזקאל ל"ז) מארבע רוחות בואי הרוח,

ולמה לא נתקיימו, שהרי כלם מתו כמקדם^[8] בוא וראה בזמן ההוא שהחיה הקב"ה על ידי יחזקאל אותן המתים, אע"פ שרוח ההוא היה מארבע הרוחות לא ירד להחיותם בקיום, אלא להראות שעתיד הקב"ה להחיות המתים כדמיון ההוא, ולהקימם ברוח שנכלל כדמיון הזה, ואע"פ שחזרו העצמות בשעה ההיא כמו שהיו, רצה הקב"ה להראות לכל העולם שהוא עתיד להחיות המתים, אבל לעתיד לבוא מה כתוב (ישעי' כ"ו) יחיו מתוך נבלתי יקומו, שעתיד להכניס בהצדיקים רוח ההוא שנכלל מארבע רוחות, לפי שעתיד הקב"ה להקים להם קיום שלם בעולם כראוי, ואותן שעסקו בתורה בעולם הזה היא קיימת עליהם ונעשית מליץ טוב עליהם לפני הקב"ה, רבי שמעון אמר כל אותן דברי תורה וכל התורה ההיא שעסק בה האדם בעולם הזה, אותן הדברים ואותה התורה קיימים לפני הקב"ה ונאמרת לפניו, היא תרים אותן קולות התורה ולא תשתכח ממנו, ולזמן ההוא היא תשיח ותאמר כפי שהשיג האדם ועסק בה בעולם הזה, ועל כן הם יקומו בקיום שלם לחיי עולם כמו שאמרנו, ולפיכך כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו במ ופושעים יכשלו במ.

זוהר פרשת וישב (קפד).

כל מי שעוסק בתורה יהיה לו חיים בעולם הזה ובעולם הבא, וזוכה בשני עולמות

עוד אמר רבי יהודה בוא וראה כתוב, אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד, כמה יש להם לאנשים לעסוק בתורה, שכל מי שעוסק בתורה יהיה לו חיים בעולם הזה ובעולם הבא, וזוכה בשני עולמות, ואפילו מי שעוסק בתורה ואינו עוסק בה לשמה כראוי, זוכה לשכר טוב בעולם הזה, זה שכתוב (משלי ג) אורך ימים בימינה, אורך ימים לזה העוסק בתורה לשמה, שיש לו אריכת ימים בעולם ההוא שיש שם עיקר אריכת הימים, ואותן הימים אשר שם הם ימים ודאי, שמה הוא בטחון הקדושה שלמעלה שבוטח בו האדם בעולם הזה לעסוק בתורה, בשביל שיתחזק שם בעולם ההוא, בשמאלה עושר וכבוד, שכר טוב ושלוה יש לו בעולם הזה למי שעוסק בתורה שלא לשמה, וכל מי שעוסק בתורה לשמה, כאשר יוצא מעולם הזה התורה הולכת לפניו ומכרזת לפניו, ומגינה עליו שלא יקרבו אצלו שרי הדין, כאשר הגוף שוכב בקבר היא שומרת לו, כאשר הנשמה הולכת להתעלות לשבת במקומה הולכת התורה לפני אותה הנשמה, וכמה שערים נפתחים מלפני התורה עד שנכנסת הנשמה למקומה, והיא קיימת על האדם עד שיתעורר בזמן שיקומו מתי העולם, והיא מלמדת זכות עליו זה שכתוב (משלי ז) בהתהלך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך, בהתהלך תנחה אותך כמו שנזכר, בשכבך תשמור עליך, בשעה ששוכב הגוף בקבר, שהרי אז באותו הזמן נידון הגוף בקבר, ואז התורה מגינה עליו, והקיצות היא תשיחך, כמו שנזכר דהיינו בזמן שיקצו מתי העולם מן העפר היא תשיחך להיות מליץ טוב עליך.

זיו הזוהר

א. אפשר לפרש שמתו אחר זמן כמות כל אדם, ואפשר לפרש כמאן דאמר בגמרא שמתו מיד ולא הלכו לביתם.

כל אותן הדברים ולא יכל להשיגם כראוי, ומתיגע בהם ולא היתה לו השגה בהם, כולם יכנסו במעיו מתוקנים והתורה תשיח בקרבן,

רבי אלעזר אמר **היא תשיחך**, מהו היא תשיחך, לפי שאף על פי שאז יקימו מן העפר התורה לא תשתכח מהם, שהרי אז ידעו כל התורה ההיא שהשארן כאשר נסתלקו מעולם הזה, אותה התורה נשמרת תהיה להם מהזמן ההוא ותכנסו במעיהם כמקדם, והיא תשיח במעיהם, וכל הדברים יהיו מתוקנים יותר מכמה שהיו בתחלה, שהרי **כל אותן הדברים שהוא לא יכול להשיגם כראוי, והוא היה מתיגע בהם ולא היתה לו השגה בהם, כולם יכנסו במעיו מתוקנים והתורה תשיח בקרבן**, זה שכתוב והקיצות היא תשיחך.

כמה גדול עונש התורה, שהרי לא גלו ישראל מארץ הקדושה אלא בשביל שנתרחקו מן התורה ועזבו אותה

רבי יהודה אמר כדמיון זה כל מי שעסק בתורה בעולם הזה זוכה לעסוק בה לעולם הבא, וזה נתבאר, בוא וראה כל איש שלא זכה לעסוק בתורה בעולם הזה, והוא הולך בחושך כשיוצא מעולם הזה, לוקחים אותו ומכניסים אותו לגיהנם במקום התחתון שלא יהיה מרחם עליו, מקום שנקרא בור שאון טיט היום, כמו שכתוב (תהלים מ') ויעלני מבור שאון מטיט היום ויקם על סלע רגלי כונן אשורי, ולפיכך מי שלא עסק בתורה בעולם הזה ונתלכלך בתאות העולם מה כתוב, ויקחהו ושליכו אותו הבורה, זהו הגיהנם, מקום שדנים להם לאותן שלא עסקו בתורה, והבור ריק, כמו שהוא היה ריק, מה הטעם, לפי שלא היה בו מים, ובוא וראה **כמה גדול עונש התורה, שהרי לא גלו ישראל מארץ הקדושה אלא בשביל שנתרחקו מן התורה ועזבו אותה**, זה שכתוב (ירמ' ט') מי האיש החכם ויבן את זאת וגו' על מה אבדה הארץ וגו', ויאמר ה' על עוזבם את תורת וגו', רבי יוסי אמר מכאן, (ישעי' ה') לכן גלה עמי מבלי דעת, לפיכך הכל מתקיים על קיום התורה, והעולם אינו מתקיים בקיומו אלא בתורה, שהיא קיום העולמות למעלה ולמטה, שכתוב (ירמ' ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי.

זוהר פרשת וישב (קפד).

יש רוגז ויש רוגז, יש רוגז שהוא מבורך מלמעלה ומלמטה ונקרא ברוך

ונתתה את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל, אמר רבי יהודה בוא וראה סוד הדבר, יש רוגז ויש רוגז, יש רוגז שהוא מבורך מלמעלה ומלמטה ונקרא ברוך, כמו שנאמר ברוך אברם לאל עליון קונה שמים וארץ, וזה נתבאר בשביל שעשה דין ברשעים^[2] ויש רוגז שהוא ארור למעלה ולמטה, כמו שנאמר שנקרא ארור, שכתוב ארור

זיו הזוהר

ב. שגם זה נעשה בכח החסד מידת אברהם שנהפך לדין, ככתוב ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ

אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה, ועל סוד זה יש שני הרים^[א] שנאמר ונתתה את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל, כנגד אותן שתי המדרגות, ועל כן זה נקרא ארוך וזה נקרא ברוך.

זוהר פרשת ויקרא (י').

אזהרה למוחק את השם

לא תעשון כן לה' אלהיכם, מה כתוב קודם, ואבדתם את שמם, הרי דרשו החברים מכאן **אזהרה למוחק את השם**, אמר רבי אבא בוא וראה עשרה שמות הם כנגד העשר אותיות..^[ז] הראשון יה, לפי שבאות י נכללת ה, וה יוצאת מן י, לפיכך חכמ"ה נקראת יה^[ח] השני, הויה בנקוד אלהי"ם שנקרא אלהי"ם, לפי שהנה"ר ההוא רחמים הוא^[ט] ולפי שדינים נתעוררים ממנו הכתוב הוא אותיות של רחמים, והנקוד והקרי אלהי"ם, ואין הכתוב אלהי"ם שהוא דין, השלישי, אל והוא מדת הגדול"ה, ונקרא הא"ל הגדול"ל, הרביעי, אלהים שהדינים נתעוררים בו והוא דין הקשה^[י] החמישי, הויה [פשוטה] הכולל כל שלמות האמונה, וזה הוא רחמים בשלמות, היינו מדת התפארת, ששי ושביעי, צבאות נקראים, שמיני, אל חי, כמו שכתוב (תהלים קל"ג) כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, וזה צדי"ק שכל החיים יוצאים משם^[יב] ונקרא הוי"ה כמו שכתוב (שם י"א) הוי"ה צדי"ק יבחן, וזו היא ו קטנה של השם הקדוש, כי האות ו ב' ווי"ן היא^[יג] התשיעי, אדני וזו מדת המלכות הקדושה שממש יוצאים הדינים לעולם, וזה הוא כתר האחרון של כל השמות, והשם אהיה הוא כולל כלם והוא ההסתר של הקדמות, וזהו כתר העליון ראש של כל ראשית, שמו נסתר ולא נגלה.. (ויקרא יא.) רבי אלעזר אמר כל עשרה שמות הם כתובים בתורה^[יד] ואנו כך למדנו, הראשון, אהיה זה הסתר העליון, כמי שאומר אני מי שאני, ולא נודע מי הוא..^[טו] השני, יה לפי שהחכמ"ה שהיא האות י הוציאה ה, והיא נסתרת בו ואינה נבדלת ממנו לעולם, והרי ביארו זה בכתוב ונהר יוצא מעדן..^[טז] השלישי, הויה שנקרא אלהי"ם, כמו שנתבאר שהיא רחמים ונתעורר ממנה דין^[יז] וזה הוא אותו הנהר הנמשך ויוצא מן העדן, הרביעי, אל גדול והרי נתבאר שזו היא מדת הגדול"ה, החמישי, אלהים שבכל מקום היא מדת הגבור"ה, הששי, הויה [פשוטה] שהיא מדת הרחמים, שלמות הכל ועיקר הכל, קשר האמונה, נאחז לכל הצדדים^[יח] וזה תפארת ישראל, שביעי ושמיני, צבאות^[יט] ועל כן שם הוי"ה נסמך לכל השמות ונאחז בכל הצדדים, לפעמים ה' אלהים, שהרי סמוכים הם תפארת אצל גבור"ה,

זיו הזוהר

של השם הוי"ה, והיא מקור ספירת יסוד'. י. פירש שנזכרים בתורה, ואפשר שפליג בדבר השם של ספירת היסוד, שלדעת רבי אבא הוא השם א"ל ח"י, ואינו נזכר בתורה, ולדעת רבי אלעזר הוא השם א"ל שד"י. יא. היינו ספירת כתר'. יב. פירש שהחכמה הוציאה להבינה. יג. זו הבינה. יד. ספירת תפארת מרכז לכל העשר ספירות. טו. זה השם של נצ"ח והו"ד.

אויב. ג. נגד חסד וגבורה. ד. היינו ד' אותיות שם הוי"ה עם אותיות המילוי שלהן. ה. היינו ספירת חכמה שמקורה אות י מן השם הוי"ה, והחכמה אב לבינה שמקורה אות ה' מן השם הוי"ה, שהאות ה נכללת בהאות י, כי מלוי יו"ד הוא וד, והיינו תמנות ה. ו. זו ספירת הבינה. ז. זה השם הוא מקור ספירת גבור"ה. ח. היינו ספירת יסוד'. ט. כנגד תפארת ויסוד', ו' קטנה זו מלוי האות ו

לפעמים ה' צבאו"ת, שהרי סמוכים הם תפאר"ת אצל נצ"ח והו"ד שנקראים צבאות, והרי דרשו שניכרים דברי נביאי האמת מפייהם כאשר אומרים כה אמר ה' אלהים, וכאשר אומרים כה אמר ה' צבאות, והיו יודעים מאיזה מקום נשתלשלו הדברים, התשיעי, אל שדי שאומר לעולמו די, שהרי די הספקת פרנסה היא, והספקה אינה באה לעולם אלא מן צדי"ק, שהוא יסו"ד העולם המשפיע די שפע להעולם, העשירי, אדני זה דין המלכו"ת דין בודאי, והיינו להתגר מלחמות המלך בעולם, וזו גבורה התחוננה, וזו היא שנקראת צד"ק, אלו הם עשרה שמות שהקב"ה נקרא בהם מתקשרים הם זה בזה ביחוד שלם, ואלו הם כתרים הקדושים שהמלך נודע ונקרא בהם, הם שמו והוא הם.

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -
 ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

האדמו"ר מהאלמין הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס

מייסד מפעל הזוהר העולמי

נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 054-8436784

האדמו"ר מהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. בשנת תשכ"ב היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ו**, ערך מלחמה גדולה נגד המוזות הפסולות, **בשנת תשכ"ו**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכו"ם, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אהובת זמן קריאת שמע ותפלה. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. **בשנת תשכ"ט**, יום הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבועי, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ס"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה. **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, **בשנת תשמ"ו** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ה**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר רומ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר רומ"א, וקול קורא'ס, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל הזוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף הזוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשב"י וגדולי הצדיקים, שבזכות הזוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעה"מ"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי ס"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביה"כ - 17 חל', "מקדש מעט", "ואמרו אמן", "עניית אמן כהלכתו", "צחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור הזוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות הזוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני הזוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" עם עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני הזוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על הזוהר הקדוש. על כל הנ"ל,

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל הזוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים וחבורות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפיץ מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של הזוהר, ועוד, המחולק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הידברות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובח"ל. - הקים את "קול הרשב"י" "קול הזוהר" לשמיעה של הזוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפיץ דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

1. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 5. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס. 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס.

זוהר פרשת תרומה (קסח).

כאשר מברך האדם בכוס של ברכה צריך לשמוח ולהראות שמחה ולא עצבות כלל ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם, פתח הצעיר ההוא בענין ברכת המזון ואמר, כתוב אחד אומר ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם וגו', וכתוב אחד אומר (דברים י"ד) ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך, מקראות האלה יכלו להתקיים כאשר היו ישראל שרוים בארץ הקדושה ובאו להיראות לפני הקב"ה בבית המקדש, אבל עכשיו איך יתקיימו, מי יכול לאכול לפני ה' ולשמוח לפני ה', אמנם ודאי כך הוא, כאשר יושב האדם על שלחנו לאכול מברך בראשונה על הלחם המוציא, מפני מה המוציא ולא מוציא, שהרי כתוב בורא השמים, ולא כתוב הבורא, עושה ארץ, ולא כתוב העושה ארץ, ומפני מה כאן המוציא, אלא כל הדברים שהם מסוד עולם עליון הנסתר נסתרת האות ה שם, להראות שהרי מעולם הנעלם והנסתר הוא^[טז] וכל הדברים שהם מעולם התחתון הנגלה יותר נכתב בה, שכתוב (ישעי' מ') המוציא במספר צבאם, (עמוס ה') הקורא למי הים, כלם מסוד עולם התחתון הם^[טז] וכשמזכיר פעולה בשם קדוש תמיד הוא בה, כמו האל הגדול, וכאן המוציא שהוא בה מסוד עולם התחתון הוא, וכיון שמברך האדם השכינה באה לפניו^[יח] ומה שנאמר ואכלת שם לפני ה' אלהיך, נכלל כאן לדבר בדברי תורה, שכך נצרך הואיל שהקב"ה לפניו, לקיים מה שכתוב (יחזקאל מ"א) זה השלחן אשר לפני ה', וכיון שאוכל האדם לפני רבונו נצרך גם כן לחון לעניים, ליתן להם לאכול כמו שרבונו נותן לו, ונצרך שלא יהי' נמצא רעבתן על שלחנו, שהרי זוללות מצד הטומאה באה, וזה הסוד של הלעיטני נא, דרך זוללות, וכך נצרך לצד הטומאה, שכתוב (משלי י"ג) ובטן רשעים תחסר, ועל כן ואכלת לפני ה' אלהיך כתוב ולא לפני צד הטומאה, וגם נצרך שלא יעסוק בדברים בטלים, ובצרכי סעודה מותר, ונצרך לעסוק בדברי תורה, שהרי כאשר דברי תורה נאמרים על השלחן עי"ז הוא נותן עוז לרבונו^[טז] ושמחת אתה וביתך, זה הוא בכוס של ברכה, שכאשר מברך האדם בכוס של ברכה צריך לשמוח ולהראות שמחה ולא עצבות כלל, וכיון שנוטל האדם כוס של ברכה עומד הקב"ה אצלו, והוא צריך לעטוף ראשו בשמחה, ולברך על הכוס בזימון של שלשה, ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו, כאן נצרך

זוהר תורה * דף היומי * פרשת ראה - יום ב' זיו הזוהר

טז. פירש מעולם הבינה. **יז.** פירש מעולם המלכות, כי שורש הבינה היא הראשונה מן השם הוי"ה, ושורש המלכות היא האחרונה. **יח.** ולכך גם היום יש ביכולת לקיים לאכול לפני הקב"ה. **יט.** היינו עד"ר הכתוב תנו עוז לאלהים, וסודו ידוע.

כונה למעלה אל קדמון הקדמונים^[כ] ולכך הוא בדרך נסתר, ובטובו ולא מטובו, ובטובו, זו מדת ימין העליון^[כא] ומטובו, זו מדרגה אחרת הבאה מצד הימין, והיא המדרגה שלמטה ממנו^[כב] לפי שבטוב ההוא נבנה העולם ובו ניזון^[כג] למה נקרא טוב ולמה נקרא חסד, טוב הוא כאשר הכל נכלל בתוכו ולא נתפשט לרדת למטה, חסד הוא כשיורד למטה ועושה טובות לכל הבריות לצדיקים ולרשעים ואינו חושש להבחין, אע"פ שמדרגה אחת היא, מניין, שכתוב אך טוב וחסד ירדפוני, אם טוב למה חסד, ואם חסד למה טוב, שהרי באחת די, אלא טוב היינו שכולל הכל בתוכו ולא נתפשט למטה, חסד היינו שיורד ומתפשט למטה וזן את הכל, צדיקים ורשעים כאחד, וכאן כיון שאמר ובטובו חיינו חוזר לומר הזן את העולם כלו בטובו בחסד, זה שכתוב נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו, ועל כן הזן את הכל, לצדיקים ולרשעים לכל, כאן נקרא ברכת הימין.

במים האחרונים נותנים לו חלקו

מדרגה השמאלית איננה בברכת המזון, ולפיכך יד שמאלית לא תסייע לימנית בתפיסת הכוס. וכיון שבירך ברכת הימין נצרך לדבק ארץ החיים בימין^[כד] להיות ניזון משם ולפרנס ולתת מזון לכל, ולכך למדנו שברכה זו נקראת ברכת הארץ^[כה] ונצרך לזכור בה ברית ותורה, על בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו, להראות שבטוב ההוא ניזון ברית ותורה, שזהו התקון של הטוב ההוא^[כז] מכאן למדנו שנשים פטורות מברכת המזון ואין מוציאות ידי חובה לאחרים^[כז] שהרי אין בהן ברית ותורה, ונצרך לחתום על הארץ ועל המזון, שתהיה להם דבקות יחד בחסד, על הארץ, זו היא ארץ החיים, ועל המזון, זה הוא חסד, הרי התכללות זו בזו בדבקות אחת, התפשטות הטוב שנקרא חסד היא ההודאה^[כח] ולכך אנו אומרים גודה לך על כך ועל כך נסים ומופתים שנעשו מצד הטוב, ואם תשאל הלא כתוב (תהלים ט"ז) נעימות בימינך נצח, הרי הוא מצד הימין^[כט] אבל לא כן, אלא כל מדה ומדה תראה על מקום ההוא שיצאה ממנו^[ל] ואם תשאל הלא הנצח עומד בימין, הרי כתוב נעימות, וכתוב (שמואל ב' כ"ג) ונעים זמירות ישראל, וזהו שמאל^[לא] אבל כל שמאל נכלל בסוד

זיו הזוהר

לתפארת יסוד ומלכות. **כז.** אפשר לפרש כונתו כמ"ד שפטורות רק מדאורייתא ולכך אין מוציאות לאחרים י"ח, או כמ"ד דנשים חייבות מדאורייתא בברהמ"ז אבל רק בברכה הראשונה חייבות ולא יותר. **כח.** פירש ששפע הטוב שמתפשט מן החסד ניכרת ונתגלית במדת ההוד, כמבואר בספר שערי אורה ובפרדס שער הצינורות שנמשך צינור מן חסד להוד. **כט.** א"כ משמע מכאן שהנצח שהוא בימין תחת החסד אליו תגיע התפשטות שפע הטוב של החסד. **ל.** ויש להכין שתוצאת ההוד היא מן החסד, ותוצאת הנצח היא מן הגבורה, כי בלי גבורה אין שייך נצחון, ובלי חסד אין על מה להודות. **לא.** כונתו להקשות דא"כ שהנצח הוא תוצאת הגבורה מדוע עמדתו בימין, ומתרץ שהרי

כ. פירש שאכלנו משלו מן השפע הבאה ממי שאין לנו ידיעה והשגה בו כלל, כי אנו מאמינים שע"י עבודתנו בתורה ותפלה ברכות ומצות אנו פועלים להמשיך שפע מאי"ן סוף"ב"ה. **כא.** היינו שפע הבאה מצד ספירת החכמה שנקראת ימין עליון, וספירת חסד שהיא למטה מן החכמה בימין נקראת ימין התחתון. **כב.** זו ספירת החסד. **כג.** כדכתיב כי אמרתי עולם חסד יבנה, וכתוב חסד אל כל היום. **כד.** פירש לקשר ארץ החיים היינו ספירת המלכות והשכינה הקדושה במדת טוב וחסד. **כה.** זו ברכה השניה. **כו.** תורה רמז על ספירת תפארת, וברית רמז על ספירת יסוד, והיינו שהשפע של טוב וחסד תמשך לתפארת ויסוד ומשם למלכות, וזהו תיקונו של מדת הטוב ההוא שתתפשט שפע חסדים

של ימין, וברכת ההודאה מורה על הימין להראות שהרי ממנו יצאה, וזהו התפשטות הטוב שנתפשט בארץ החיים, ומפני מה אין כאן ברכה של שמאל, לפי שאין חלק לצד הטומאה במזון של ישראל, ואם תתעורר שמאל גם צד הטומאה יתעורר עמו^[לב] והלא הוא מכר בכורתו וחלקו ליעקב אבינו, והרי אנחנו נותנים לו חלקו למקטרג ההוא בזוהם של מים האחרונים, ואף אם אין זוהם^[לג] הרי ניתן לו חלק אותן המים מהמאכל ההוא שנגעו בו הידים, ועל כן אין לו חלק עמנו, וכיון שאין לו חלק עמנו שהרי נטל חלקו, לכן אין לנו לעורר מדת השמאל כלל, כדי שלא יתעורר המקטרג ויקבל שני חלקים, אחד למטה ואחד למעלה כבכור, שהרי מכר בכורתו ליעקב אבינו, חלקו הוא למטה, ואין לו למעלה כלום, ישראל נוטלים למעלה ועשו נוטל למטה, ועל כן אל יתקרב שמאל כלל בברכת המזון. וכיון שנתברכה ארץ החיים ההיא מצד הימין ומקבלת שפע המזון, אז נצרך לבקש רחמים על הכל, רחם ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך וכו', שהרי מאותו המזון והשפע של ארץ החיים נזכה בו אנחנו ובית המקדש, שיבנה בית המקדש למטה באותן הרחמים, ובשבת שאין נמצא בו דין, למען היות נצח והוד נכללים בחסדים, אומר רצה והחליצנו, שיהיו שניהם (ישעי' נ"ה) חסדי דוד הנאמנים^[לד] ולכך לא תהי צרה ויגון וכו', שהרי רצה ומודים הן חסדי דוד^[לה]. וברכת שים שלום שאנו אומרים בתפלה עם בקשת עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, [כנגד זה היא ברכת] הטוב והמטיב, שהכל בא מצד הימין ולא מצד השמאל כלל. מי שמברך ברכת המזון הוא מקבל ברכות קודם לכלם, ונתברך בכלל ברכת המזון, ועל כן יש לו חיים ארוכים, מי שנוטל כוס של ברכה ומברך, עליו כתוב (תהלים קט"ז) כוס ישועות אשא וגו', איזו ישועות, זו מדת הימין שהיא מושיעה מכל מקטרגים שבעולם, ככתוב הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו, וכתוב הושיעה ימינך וענני.

זי הזוהר

שאל מאכלים יבשים. **לד.** פירש שרצה והחליצנו רמז על נצח והוד שביום השבת נכללים שניהם בחסד, ונקראים בשבת חסדי דוד, כיון שבשבת אין שליטת הדין, ועפ"ז מתרץ מה שאנו אומרים בשבת שלא תהיה צרה ויגון ואנחה וכו', הלא בשבת אסור לומר תפלות כאלה, אבל הכונה היא שאנו אומרים רצה והחליצנו וכו', היינו שביום השבת נצח והוד נכללים בחסד ונקראים חסדי דוד, וע"י קדושת השבת שהניח לנו נעשה ממילא שלא תהיה צרה ויגון ביום השבת, ואין זה תפלה רק שבחו וכחו של השבת אנו אומרים, ועפ"ז יובן ג"כ למה אנו אומרים שלא תהיה צרה ויגון ואנחה רק על יום השבת בלבד, אבל שפיר כי אין זה תפלה אלא שבחו של שבת. **לה.** פירש כמו שרצה ומודים דש"ע הן נגד נצח והוד להיותן נמתק על חסדי דוד, כמו כן רצה והחליצנו דברהמ"ז בשבת הוא כנגד נצח והוד, שע"י קדושת השבת נעשה ההמתקה ממילא ונקראים חסדי דוד.

כתוב בו נעימות, והלשון נעים מורה על מדת השמאל, ככתוב ונעים זמירות ישראל אצל דוד המלך, וזהו בודאי מורה על מדת שמאל דהיינו שורש דוד שהיא מדת המלכות ומדת הגבורה, וגם משמעות זמירות הוא מלשון לומר עריצים, א"כ מובן שהכתוב נעימות בימינך נצח היינו ג"כ כח מדת השמאל שהיא הגבורה, ואע"פ שעמדתו בימין מ"מ הוא תוצאת השמאל, ומה שעומד בימין הוא להיותו נכלל בסוד של ימין, היינו סוד ההמתקה, כי נעים ונעימות שניהן משמעותן המתקה, כי כל שמאלא אתכליל ברוא דימינא, וזהו סוד המתקה הדין כידוע, לכן עפ"ז מובן כמו כן שברכת ההודאה שהיא בספירת ההוד, אע"פ שעמדתו של ההוד הוא בשמאל מ"מ הוא תוצאת החסד דימין, שמתפשט שפע הטוב והחסד להוד וגם לנצח, ומהם ל יסוד המעביר השפע להמלכות שנקראת ארץ החיים. **לב.** כי תוצאתו היא מן סוגי מדת הגבורה שמאל שבשמאל עד סמא"ל. **לג.** כגון

זוהר פרשת משפטים (צט).

כל דברים נסתרים שהקב"ה עושה הכניסם בתורה הקדושה, והכל נמצא בהתורה

שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך וגו', את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו, אמר רבי ייבא הזקן, כל דברים נסתרים שהקב"ה עושה הכניסם בתורה הקדושה, והכל נמצא בהתורה, וכל ענין נסתר מגלה אותו התורה על ידי שמוצאיה דבר מנרתיקו ונראה בהיר, וכיון שנתגלה חוזר לנרתיקו מיד, מתלבש שם בלבוש ונתעלם, וכאשר תתגלה מתוך נרתיקה ותתעלם מיד לא תעשה כך אלא לאותן העמלים לדעת בה ולהשיגה, משל למה הדבר דומה לאהובת נפש שהיא יפת תואר ויפת מראה, והיא נעלמת בהסתר תוך היכלה, ויש לה אוהב אחד שאין האנשים מכירים בו, אלא שהוא אוהבה בסתר, אוהב ההוא מתוך האהבה שאוהב אותה הוא עובר לפני שער ביתה תמיד ונושא עיניו לכל צד, היא מבינה שזה האוהב סובב שער ביתה תמיד, מה היא עושה, פותחת אשנב קטון באותו היכל הנסתר שהיא שם, ותגלה פניה אל אוהבה, ומיד חוזרת ומסתתרת, כל אותן שנמצאו אצל האוהב ההוא לא ראו ולא הביטו, רק אותו האוהב בלבדו, ומעיו ולבו ונפשו נמשכו אחריה, והבין שמתוך האהבה שאוהבת אותו גלתה פניה אליו רגע אחד לעורר לו אהבה, וכך הוא ענין התורה, אינה נתגלית אלא אל אוהבה, יודעת התורה שזה חכם לב יסובב שער ביתה כל יום, מה היא עושה, תגלה פניה אליו מתוך היכלה ותרמזו לו רמז, ומיד היא שבה למקומה ומסתתרת, כל אותן שנמצאים שם אין יודעים ואין מבינים רק הוא בלבדו, ומעיו ולבו ונפשו נמשכים אחריה, ועל כן התורה היא בנגלה ובנסתר והולכת באהבה אצל אוהביה לעורר בהם אהבה, בוא וראה כך היא דרכה של תורה, בתחלה כאשר תתחיל להתגלות אצל האדם מרמזת לו ברמז, אם הוא מבין הרי טוב, ואם אינו מבין שולחת אליו ותקרא לו פתי, והתורה אומרת לזה שתשלחהו אליו, אמור לפתי ההוא שיקרב לכאן ואדבר עמו, זה שכתוב (משלי ט') מי פתי יסור הנה חסר לב ואמרה לו, אם יקרב אצלה תתחיל לדבר עמו מאחורי פרוכת שפורסת לו דברים לפי דרכו, עד שמבין מעט מעט, וזהו חלק הדרוש של ההלכות, אחר כך תספר עמו מאחורי סדין רק דברים הנראים כחידה, וזהו חלק ההגדה, ולאחר שהוא רגיל אצלה תתגלה אליו בפנים בפנים, ומדברת עמו כל סודות נסתרים שלה וכל דרכים הנסתרים שהיו נעלמים בלבה מימים קדמונים, אז הוא אדם שלם, בעל תורה ודאי, אדון הבית, שהרי כל סודות שלה גלתה לו, ולא הרחיקה ולא כסתה ממנו כלום, וכך אומרת לו, הריאת דבר הרמז שרמזתי לך בתחלה, כך וכך סודות בו כך וכך ענינו, אז הוא מבין שעל אותן הדברים אין להוסיף עליהם ואין לגרוע מהם, ואז מבין פשט המקרא לא תספ עליו וגו' כמו שהוא, שאין להוסיף ואין לגרוע אפילו את אחת בתורה, ולכך צריכים האנשים להזהר לרדוף אחרי דברי התורה, ולהיות מן האוהבים שלה כמו שנתבאר.

זוהר פרשת וירא (קו).

כל הכובש את יצרו מלכות שמים שוכנת עליו

כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת וגו', רבי פתח במקרא הזה (שופטים ג') ואלה הגוים אשר הניח ה' לנסות בם את ישראל, אמר רבי ראה ראיתי בעולם ההוא שאין העולם עומד אלא על אותן השולטים על יצר לבם, שכתוב (תהלים פ"א) עדות ביהוסף שמו וגו', אמר רבי יהודה מפני מה זכה יוסף לאותה המעלה והמלכות, מפני שכבש יצרו, שלמדנו כל הכובש את יצרו מלכות שמים שוכנת עליו, ואמר רבי אחא לא ברא הקב"ה ליצר הרע אלא לנסות בו לאנשים, ומי רוצה הקב"ה לנסות האנשים, כן, שאמר רבי אחא מניין זה, ממה שכתוב כי יקום בקרבך נביא וגו', ובא האות והמופת וגו', כי מנסה ה' אלהיכם אתכם וגו', ולמה צריך לנסות, הלא כל מעשי האנשים גלויים לפניו, אלא בשביל שלא ליתן פתחון פה לאנשים.

זוהר פרשת משפטים (קכד).

ישקני מנשיקות פיהו

אחרי ה' אלהיכם תלכו וגו' ואתו תעבדו ובו תדבקון, רבי יצחק פתח **ישקני מנשיקות פיהו** וגו', אמרה כנסת ישראל ישקני מנשיקות פיהו, מפני מה כתוב ישקני, יאהבני היה צריך לומר, ולמה ישקני, אלא כך למדנו, מהו נשיקות, התדבקות רוח ברוח, שבשביל זה הנשיקה בפה, שהרי הפה הוא המוציא והמקור של הרוח, ועל כן הנשיקה בפה בחביבות, שמתדבקים רוח ברוח ואין נפרשים זה מן זה, ועל כן מי שנשמתו יוצאת בנשיקה הוא נדבק ברוח אחר, ברוח שאינו נפרש ממנו, וזה נקרא נשיקה, ולכן אמרה כנסת ישראל ישקני מנשיקות פיהו, להדביק רוח ברוח שלא יהי' נפרש זה מזה, כי טובים דודיך מיין, למה נזכר כאן יין, הלא כתוב (ישעיה כ"ח) וגם אלה ביין שגו וגו', וכתוב (ויקרא י') יין ושכר אל תשת אתה ובניך, מה הטעם כאן יין, רבי חייא אמר מיינה של תורה.

כל זמן שהקב"ה היה מהלך בישראל, כביכול נדבק רוח ברוח

רבי חזקיה אמר זהו שכתוב **ויין ישמח לבב אנוש**, ועל כן כתוב כי טובים דודיך, לשמח את הלב, מיין, שאתה משמחני יותר מהכל, רבי יהודה אמר כתוב וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך, למה בכה, אלא מהתדבקות הרוח בה לא יכל הלב לסכול ובכה, ואם תשאל הלא כתוב (בראשית ל"ג) וישקהו ויבכו, הרי למדנו מפני מה ושיקהו נקוד, לרמוז שלא נדבק בו הרוח כלל, ועל זה כתוב (משלי כ"ז) ונעותרות נשיקות שונא, מהו ונעותרות נשיקות שונא, אלא מי שמנשקה בחביבות מתדבק רוח ברוח בדבקות האהבה, ומי שאינו מנשק בחביבות אין זה בדבקות אלא ונעותרות, מהו נעותרות, גסות, שאינו מדבק רוחו בנשיקה זו ולא נדבק בו כלל, ולפיכך כתוב ישקני מנשיקות פיהו, שהיא התדבקות רוח ברוח, למדנו **כל זמן שהקב"ה היה מהלך בישראל, כביכול נדבק רוח ברוח**, וזה שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם, [לפיכך ובו תדבקון] בכל אותן אופנים של דבקות, שלא יהיה נפרש זה מזה.

זוהר פרשת בשלח (מט).

חלקם של ישראל, שהקב"ה בחר בהם להתדבק בהם ולהיות להם לחלקם

רבי שמעון אמר אשרי חלקם של ישראל, שהקב"ה בחר בהם להתדבק בהם ולהיות להם לחלקם, ושהם יהיו לחלקו, זה שכתוב ובו תדבקון, וכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם, בה' ממש, וכתוב (תהלים קל"ה) כי יעקב בחר לו יה, וכתוב (דברים ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, שהוציאם מן זרע קודש להיותם לחלקו, ועל כן נתן להם התורה הקדושה העליונה, שהיתה גנוזה אלפים שנה קודם שנברא העולם, וזה נתבאר, ובשביל אהבתו להם נתנה לישראל שילכו בדרכיה ויתדבקו בה.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרת לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.

זוהר פרשת ויקרא (כא.)

אשרי חלקו מי שנתעורר בזמן ההוא ועוסק בתורה, וכל מי שעומד בזמן ההוא ועוסק בתורה נקרא חבר להקב"ה ושכינה הקדושה

רבי חייא פתח ואמר, למנצח על אילת השחר מזמור לדוד, איזו אילת השחר, זו השכינה הקדושה שנקראת (משלי ה') אילת אהבים ויעלת חן, וכי רק אילת השחר היא ולא של כל היום, אלא אילת מהמקום ההוא שנקרא שחר, ככתוב (הושע ו') כשחר נכון מוצאו, ודוד המלך על כנסת ישראל אמר זה, כך נשמע שכתוב על אילת השחר, ובוא וראה בשעה שנחשך הלילה פתחים העליונים ננעלים, ותחתונים נמצאים, וכל אותן הרחוקים מן הקדושה נתעוררים, והולכים ומשוטטים בכל העולם, ומחזרים על גופות האנשים ומסבבים למקומותם ולמטותיהם, ורואים צורת המלך הקדוש ומפחדים, שהרי נתחזקו במטותיהם על ידי קריאתם דברי השם הקדוש, ונשמות האנשים עולות כל אחת ואחת כראוי לה, וזה נתבאר, אשרי חלקם של הצדיקים שנשמותיהם עולות למעלה, ואינן נתעכבות במקום אחר שלא נצרך, כשמגיע חצות הלילה המכריז עומד ומכריז והפתחים נפתחים, אז רוח אחד של צד צפון נתעורר ומנקש בכנור של דוד ומנגן מאליו ומשבחת למלך, והקב"ה משתעשע בהצדיקים בגן העדן, אשרי חלקו מי שנתעורר בזמן ההוא ועוסק בתורה, וכל מי שעומד בזמן ההוא ועוסק בתורה נקרא חבר להקב"ה ושכינה הקדושה, ולא עוד אלא שאלה נקראים אחים וריעים לו, שכתוב למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך, ונקראים חברים עם מלאכים העליונים ומחנות העליונים, שכתוב (שיר ח') חברים מקשיבים לקולך, כשמגיע הבקר המכריז עומד ומכריז, והפתחים של צד דרום נפתחים, ונתעוררים הכוכבים והמזלות, ופתחי רחמים נפתחים, והמלך יושב ומקבל תשבחות, אז נוטלת השכינה לאותן דברי תורה והיא עולה, וכל אותן החברים נאחזים בכנפיה, ודברים הבאים ונוחים בחיק המלך, אז פוקד המלך לכתוב כל אותן הדברים, ובספר נכתבים כל אותן בני היכלתו, וחוט של חסד נמשך עליהם, ומאותו החוט נתער האדם בעטרה של המלך, וממנו מפחדים עליונים ותחתונים, הוא נכנס בכל שערי המלך ואין מי שימחה בידיו, ואפילו בזמן ששרי הדין עומדים לדון העולם אין דנים לו דין, לפי שהלא הוא נרשם ברשימה של המלך, וניכר שהוא מהיכל המלך, ובשביל זה אין דנים עליו דין, אשרי חלקם של הצדיקים העוסקים בתורה, וכל שכן בזמן שהמלך יכסוף לדברי התורה, בוא וראה סוד הדבר, אין השכינה קיימת לפני המלך אלא בתורה, וכל זמן שישראל בארץ עוסקים בתורה השכינה שורה עמם, וכאשר בטלים מדברי תורה לא תוכל לעמוד עמם אפילו שעה אחת, לפיכך בשעה שהשכינה מתעוררת אצל המלך עם התורה נתחזק כחה, והמלך הקדוש שומח לקבל אותה,

וכל זמן שהשכינה באה לפני המלך ואין התורה נמצאת עמה, כביכול תש כחה, וי לאותן המחלישים כח שלמעלה, לפיכך זכאים הם העוסקים בתורה, וכל שכן בשעה ההיא שנצרך להשתתף בה בשכינה הקדושה, אז הקב"ה קורא עליו (ישעי' מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

זוהר פרשת ויקרא (כג)

בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק ברנה של תורה, כי רנה של תורה לא נקראת אלא בלילה, וכאשר היא נמצאת בעסק התורה

פתח רבי יוסי ואמר (אביו ל"ה) ולא אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה, בוא וראה בשעה שנתעורר רוח צפון בחצות הלילה, הרי נתבאר ששלהבת אחת יוצא ומתפשט בעולם ונוגע תחת כנפי התרנגול, ומנקש בכנפיו וקורא, ושלהבת ההיא בשעה שמגיעה אליו ונתעוררה לנגדו מסתכל בה ונודעזע וקורא, מסתכל ומשגיח בשביל כבוד רבונו לעשות רצונו, וקורא להם לאנשים, ועל כן נקרא שכוי, לשון הבטה, ונקרא גבר, לפי שנתעורר בשלהבת של גבור"ה, ומצד הגבור"ה הוא בא להתעורר בעולם, ואז אותן בני האמונה קמים ונותנים גבורה ועוז להשכינה, וזה נקרא רנה של תורה, ועל כן נחל דוד מלכות הוא ובניו לעולם ולדורי דורות וכאשר התרנגול קורא והאנשים ישנים במטותיהם ואינם נתעוררים, קורא התרנגול אחר כך ואומר מה שאומר, וזה נתבאר אחר כך מנקש בכנפיו ואומר, אוי לפלוני נזוף רבונו מרוחק רבונו, שלא נתעורר רוחו ואינו משגיח על כבוד רבונו, כאשר מאיר היום כרוז קורא עליו ואומר, ולא אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה, לסייע לו באותן התשבחות, ולהיות הכל בהתחברות אחת, עושי, עושני צריך לומר, מהו עושי, אלא בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק ברנה של תורה, כי רנה של תורה לא נקראת אלא בלילה, וכאשר היא נמצאת בעסק התורה, ובכן כאשר מאיר היום הקב"ה והשכינה עושים ומתקנים לו בחוט אחד של חסד שינצל מהכל, ולהאירו בין העליונים והתחתונים, רבי יהודה אמר אני שמעתי שאמר רבי אבא פירוש מקרא זה, איה אלוה עושי, עושה לי צריך לומר, מהו עושי, אלא כמו שאמרת, בשעה שהאדם קם בחצות הלילה ועוסק בתורה, כאשר מאיר היום נתעורר אברהם באותו חוט החסד שלו, שכתוב בו אם מחוט ועד שרוך נעל, והקב"ה עם השכינה מתקנים לו ועושים אותו בכל יום בריה חדשה, זה שכתוב אלוה עושי, וזה נתבאר אל זה, אל, זה אברהם שנאמר האל הגדול, ו, זה הקב"ה, ה, זו השכינה, וזה הוא אלו"ה, והם עושים לו לאדם ומתקנים אותו בכל יום, ולפיכך כתוב עושי, כמו שכתוב ישמח ישראל בעושיו, א"ר יוסי ודאי כך הוא והכל ענין אחד.

זוהר פרשת בשלח (מו)

מי שעוסק בתורה אהוב הוא למעלה ואהוב הוא למטה, הקב"ה מאזין את דבריו, אין עוזב אותו בעולם הזה ואין עוזבו בעולם הבא

תו פתח רבי יוסי ואמר, למנצח על אילת השחר מזמור לדוד, כמה חביבה היא התורה לפני הקב"ה, שכל מי שעוסק בתורה אהוב הוא למעלה ואהוב הוא למטה, הקב"ה מאזין את

דבריו, אין עוזב אותו בעולם הזה ואין עוזבו בעולם הבא, והתורה צריך לעמוד בה יומם ולילה, שכתוב (יהושע א') והגית בו יומם ולילה, וכתוב (ירמיה ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, ביום נכון, אבל בלילה למטה, לבעבור שיהיה נמצא אצלו שם הקדוש בשלמות, כמו שאין יום בלי לילה, ואין הוא יום תמים אלא זה עם זה, כך צריכה התורה להמצא עם האדם יומם ולילה, שע"ז תהיה השלמות אצל האדם יומם ולילה, והרי נדרש שעיקר הלילה הוא מחצות הלילה והלאה, ואע"פ שחצי הראשון בכלל של לילה הוא, אבל בחצות הלילה נכנס הקב"ה בגן העדן להשתעשע עם הצדיקים, ואז צריך האדם לקום ולעסוק בתורה להתדבק בו בהקב"ה, והרי נדרש שהקב"ה וכל הצדיקים שבגן העדן כלם מאזינים לקולו, זה שכתוב (שיר ח') היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני^[ל"ח] והרי נתבאר היושבת בגנים, זו כנסת ישראל שהיא משבחת לו להקב"ה בשבחה של התורה בלילה, אשרי חלקו מי שמשתתף עמה לשבח לו להקב"ה בשבחה של התורה, וכאשר מגיע הבקר באה כנסת ישראל ומשתעשעת עם הקב"ה, והוא מושיט לה שרביט של חסד, ולא עליה בלבדה נמשך החסד אלא עליה ועל אותן המשתתפים עמה, והרי נדרש זה בהכתוב (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, ולכך נקראת השכינה הקדושה אילת השחר, ואמר רבי שמעון בשעה שמגיע להאיר הבקר נעשה חשך ונאפל האור ואפלה נמצאת, אז מתחברת השכינה הקדושה בהקב"ה, כמו שלמדנו אשה מספרת עם בעלה, מספרת עמו ונכנסת להיכלו, ואחר כך כשרוצה השמש ליכנס ולשקוע מתגבר האור, ובא הלילה ומקבל אותו האור^[ל"ח] אז כל השערים נסתמים, חמורים נוערים וכלבים נובחים^[ל"ח] כשמגיע חצות הלילה מתחיל המלך להתעורר והשכינה לזמר^[ל"ט] ובא המלך ומנקש בשער ההיכל ואומר (שיר ה') פתחי לי אחותי רעיתי וגו', ואז משתעשע עם נשמותיהם של הצדיקים, אשרי חלקו של זה שנתעורר בשעה היא לעסוק בדברי תורה ומתדבק בו בהקב"ה, לפיכך כל אותן בני היכלה של השכינה צריכים כלם לקום באותו הזמן לשבח למלך, והשבח שעולה מעולם הזה חובו לו להקב"ה יותר מהכל, כאשר נסתלק הלילה ובא

זיו הזוהר

שבעולם, וכל זה נעשה בכח גלי העטהער וגלי האלקטרין הממלאים חלל העולם ממעל לאויר הנשימה, הנה מעתה כל האפיקורסים מחויבים להאמין בלי גוזמא שקול תורה ותפלה של האדם יכול להשמע ברקיע או בגן עדן אם אך ביכולת הקול לפרוח למעלה ע"י תרין גדפין אהבה ויראה, כי בלי זה יש הרבה טורפי טרף תחת השמים אשר יחטפו להם התורה והתפלה להיות טורפם ומזונם, אמנם אם לפעמים האדם חוזר בתשובה יש ביכולתו לעקור מהם הגולה, ככתוב חיל בלע ויוקיאנו וגו'. לז. פירש שהמלכות מקבלת הארה מן התפארת שנקרא שמש. לח. כך נקראים המזיקים שיש להם איזו שליטה בלילה. לט. היינו בכח נעים זמירות ישראל המשכימים לעסוק בתורה ובשירות ותשבחות.

לו. עברו ימים ושנים שמטות ויובלות אשר האפיקורסים לעגו ולא האמינו שתפלת האדם תוכל לפרוח השמימה להשמע שם, או שתורתו של אדם תוכל להשמע בגן עדן, אבל בעתים האחרונות שחכמי הטבע מוצאים בכל פעם כחות נסתרים בעולם, כמו כח האלקטרין שעל ידו יש ביכולת להשמיע ידיעות במרחק כמה אלפי פרסאות גם בלי חוטי ברזל, ועתה זה איזו שנים שמצאו כח הנקרא "רדיא" ומתקנים כלי הנקרא "רדיאפאן" שעל ידו יש ביכולת לשמוע באמריקא כנגן המנגן בעיר ברלין, ובבית הכנסת שבעיר נויארק יהיה ביכולת לשמוע דרשת המגיד בביהכ"נ דעיר ווילנא ברגע אשר ידרש, ובלי גוזמא כשיבנה ביהמ"ק ב"ב והכה"ג יעשה העבודה וימנה אחת, אחת ואחת, יהיה ביכולת לשמוע קולו בכל בתי כנסיות

הבקר ונעשה חשך, אז המלך והשכינה הם בסוד החדוה, ונותן לו מתנות ולכל בני הי כלה, אשרי חלקו מי שהוא בזה המנין.

זוהר פרשת אחרי (סח).

הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב, שאין קול נשמע למעלה כמו קול של אותן העוסקים בתורה

עוד פתח רבי יוסי ואמר, יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה וגו', יונתי, זו כנסת ישראל, מה יונה אינה עוזבת בן זוגה לעולם, כך כנסת ישראל אינה עוזבת את הקב"ה לעולם, בחגוי הסלע, אלו תלמידי החכמים שאין נמצאים במנוחה בעולם הזה, בסתר המדרגה, אלו תלמידי חכמים הצנועים שבהם חסידים יראי שמים, שהשכינה אינה סרה מהם לעולם, אז הקב"ה תובע בשבילם לכנסת ישראל ואומר (שיר ב') **הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב, שאין קול נשמע למעלה כמו קול של אותן העוסקים בתורה**, ולמדנו שכל אלה העוסקים בתורה בלילה, צרותם נחקקת למעלה לפני הקב"ה, והקב"ה משתעשע בהם כל היום ומסתכל בהם, ואותו הקול עולה ובוקע כל הרקיעים עד שעולה לפני הקב"ה, בכך כתוב כי קולך ערב ומראך נאוה.

זוהר פרשת חיי (קל).

בוא וראה זכאים הם הצדיקים שנגזו להם כמה טובות לעולם הבא, ואין שם מקום פנימי בכל אותן המקומות כמקום המוכן ליודעים סודות רבונם, ויודעים להתדבק בהם בכל יום, על אלה כתוב (ישעי' ס"ד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו, מהו למחכה לו, כמו שכתוב (איוב ל"ב) חכה את איוב בדברים, ואלו הם המתגעעים לעיין בדברי החכמה [מ] ומדקדקים בה ומצפים לה להבין בירור הדבר ולהשיג הארת רבונם, אלה הם שרבונם משתבח בהם בכל יום, אלה הם הנכנסים בין העליונים הקדושים, ואלה נכנסים בכל השערים שלמעלה ואין מי שימחה בידם, אשרי חלקם בעולם הזה ובעולם הבא.

זוהר פרשת ויקרא (יב).

כל מי שזוכה לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה הקב"ה מאזין לקולו

רבי חזקיה היה יושב לפני רבי יצחק, קמו בחצות הלילה לעסוק בתורה, פתח רבי יצחק ואמר (תהלים קל"ד) הנה ברכו את ה' כל עבדי ה' וגו', מקרא זה הרי ביארו החברים והוא נדרש, אבל זה הוא השבח של כל אותן בני האמונה, ומי המה בני האמונה, אותן העמלים בתורה ויודעים לייחד שם הקדוש כראוי, ושבחם של אלה בני האמונה הם אותן העומדים בחצות הלילה לעסוק בתורה, ומתדבקים בה בשכינה הקדושה לשבח להקב"ה בדברי

זיו הזוהר

מ. דורש מחכה במשמעות חיך הפה, כמו חכה את איוב בדברים, ודהיינו שבא עמו בויכוח בדברי חכמה והכריחו לפתוח החיך לדבר דברים של טעם ולהשיב בדרך חכמה, וכן צריך להיות משא ומתן

תורה, בוא וראה בשעה שהאדם עומד בחצות הלילה לעסוק בתורה, ורוח צפון נתעורר בחצות הלילה, אילת ההיא עומדת ומשבחת לו להקב"ה^[מא] ובשעה שהיא עומדת כמה אלפים וכמה רבבות עומדים עמה בקיומם, וכלם מתחילים לשבח למלך הקדוש, כל מי שזוכה לקום בחצות הלילה לעסוק בתורה הקב"ה מאזין לקולו כמו שנתבאר, שכתוב (שיר ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, וכל אותן ההמונים שלמעלה וכל בעלי תשבחות שמזמרים לרבונם למעלה כלם משתככים, בשביל תשבחתם של אותן העוסקים בתורה, ומכריזים ואומרים הנה ברכו את ה' כל עבדי ה', אתם שבחו למלך הקדוש, אתם תכתירו לו להמלך, ואילת ההיא מתעטרת בו באדם הזה, ותתיצב לפני המלך ותאמר, ראה באיזה בנים אני באה לפניך, באיזה בנים אני מתעוררת אליך, ומי הם שכל שבחם נזכר לפני המלך, חוזר ואומר העומדים בבית ה' בלילות, אלה נקראים עבדי ה', אלה ראויים לברך למלך, וברכתם היא ברכה, זה שכתוב שאו ידיכם קדש וברכו את ה' וגו', אתם ראויים שהמלך הקדוש יתברך על ידכם, והברכה שעל ידיכם ברכה היא, שאו ידיכם קדש, מהו קודש, מקום העליון שנביעת נחל העמוק יוצא ממנו^[מב] שכתוב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ועדן הוא הנקרא קודש העליון, לפיכך שאו ידיכם קדש, והאדם שעושה כך וזוכה לזה, מה מכריזים עליו, יברכך ה' מציון, אתה תברך להקב"ה מהמקום שנקרא קודש העליון, והוא יברכך מהמקום שנקרא ציון^[מג] שאתה והשכינה תתברכו כאחד, כמו שהזודוגות שלכם היה ביחד לשבח להמלך, כך מהמקום ההוא שמתברכת השכינה, מאותו המקום יזמין לך ברכות, זה שכתוב יברכך ה' מציון, וראה בטוב ירושלים, איזה הוא טוב ירושלים, אותן הברכות שנשפעות לה מן המלך ע"י מדרגה הקדושה ההיא שנקראת צדי"ק, ועל כן יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים, הכל ענין אחד, וראה בנים לבניך שלום על ישראל, וראה בנים לבניך מובן, מהו שלום על ישראל, מה הענין כאן על ישראל, אלא בשביל שהרבה שלום למעלה, שכאשר האדם זוכה לכל זה הוא מרבה שלום למעלה ולמטה, שלום על ישראל סתם^[מד] ושלום הוא שבח העליונים והתחתונים, הוא השבח של כל העולמות, ודברי תורה מרבים שלום בעולם, שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.

זוהר פרשת אחרי (ז.ט).

כל מי שעמלו בתורה זוכה להשתעשע עם הצדיקים בהשקת נחל ההוא

רבי אבא היה יושב לפני רבי שמעון, ויקם רבי שמעון בחצות הלילה ללמדו תורה, ויקומו רבי אלעזר ורבי אבא עמו, פתח רבי שמעון ואמר (תהלים מ"ב) כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים, מקרא זה ביארו החברים, זכאים הם ישראל מכל העמים שהקב"ה נתן להם תורה הקדושה, והנחילים נשמות קדושות ממקום קדוש, בשביל לקיים

זיו הזוהר בין החברים בדברים של טעם בדברי התורה. **מא.** זו השכינה הקדושה שנקראת אילת השחר. **מב.** היינו ספירת החכמה. **מג.** זה ספירת היסוד **מד.** כל מקום שזכר סתם יפורש בשני אופנים שמוסב על ישראל סבא שלמעלה ועל עם ישראל למטה.

מצותיו ולהשתעשע בתורה, שכל מי שמשתעשע בתורה אינו מתירא מכל, שכתוב (שם ק"ט) לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי, איזו הן שעשועי, התורה, שהתורה נקראת שעשועים, שכתוב (משלי ח) ואהיה שעשועים יום יום, וזהו שלמדנו שהקב"ה בא להשתעשע עם הצדיקים בגן העדן, מהו להשתעשע, היינו לשמוח עמהם, שלמדנו זכאים הם הצדיקים שכתוב בהם (ישעי נ"ח) אז תתענג על ה', בשביל להתענג מן השקת נחל ההוא, ככתוב והשביע בצחצחות נפשך, כביכול הקב"ה משתעשע עמהם בהשקת נחל ההוא שמתענגים בזה הצדיקים, ובשביל זה בא להשתעשע עם הצדיקים, וכל מי שעמלו בתורה זוכה להשתעשע עם הצדיקים בהשקת נחל ההוא, למדנו כאיל תערג על אפיקי מים, זו השכינה הקדושה, כמו שכתוב (תהלים כ"ב) אילתי לעזרתי חושה, תערג על אפיקי מים ודאי לשתות מהשקת נחל הנובע על ידי הצדי"ק, תערג כמו שכתוב (שיר ו) לערוגת הבושם, כן נפשי תערג אליך אלהים, לקבל שפע ממך בעולם הזה ובעולם הבא, מעינות הנחל איזה הם המעינות, אחד למעלה, שנאמר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וגו', ומשם נמשך ויוצא עד שמשקה להגן, שכל אותן הנחלים נמשכים ויוצאים ומתאספים בשני מעינות שנקראים נצח והוד, ואלו הם אפיקי מים, ומהם למדרגה ההיא שנקראת צדיק" שממנו נמשך ויוצא ומשקה להגן, ובשביל זה אי"ל וצב"י צדי"ק וצדי"ק ביחד נמצאים.

זוהר פרשת תרומה (קעג)

הקב"ה משתעשע בין הצדיקים בגן עדן

אמר רבי אלעזר זהו שהקב"ה משתעשע בין הצדיקים בגן העדן איך משתעשע, אלא בזמן ההוא של חצות הלילה נתעורר הקב"ה באהבה בכח בחינת השמאל אצל השכינה, שהרי אין התעוררת אהבה אלא מצד בחי' השמאל, והשכינה אין לה מתן להתקרב אל המלך, או חשיבות יפה, אלא באותן רוחות הצדיקים שהקב"ה רואה אותם מעוטרים בכמה מעשים טובים, ובכמה זכיות שעשו באותו היום, והקב"ה שבע רצון בזה יותר מכל זבחים ועולות, שהקב"ה מריח בהם ריח ניחח במה שעשו ישראל, אז מאור המאור, וכל העצים אשר בגן העדן אומרים שירה, והצדיקים מתעטרים שם באותן התענוגים של עולם הבא, וכאשר נתעורר האדם באותה שעה ללמוד תורה, נוטל חלקו עם אותן הצדיקים אשר בגן העדן, שם אחד מפותח בשלשים ושתים אותיות מתעטר בהם שם, והוא תוך סודות הצדיקים.

זוהר פרשת לך (צב).

בכל חצות הלילה כאשר הקב"ה נתעורר בגן עדן, כל אותן הנטיעות שבגן נשפעים יותר מן הנחל שהוא שנקרא נחל קדומים, שאין מימיו פוסקים לעולם רבי חזקיה אמר כל מי שמתגעע באותה שעה בתורה ודאי יש לו חלק תמיד בעולם הבא. אמר רבי יוסי מפני מה תמיד, א"ל כך למדתי, שבכל חצות הלילה כאשר הקב"ה נתעורר בגן עדן, כל אותן הנטיעות שבגן נשפעים יותר מן הנחל שהוא שנקרא נחל קדומים, נחל עדנים, שאין מימיו פוסקים לעולם, כביכול זה שמשכים ומתיגע בתורה כאילו נחל ההוא הורק על ראשו, ומשקה אותו בתוך אותן הנטיעות שבגן עדן, ואל עוד אלא יען כי כל הצדיקים שבתוך הגן עדן מאזינים קולו, מניחים לו חלק באותה השקה של הנחל ההוא, נמצא שיש לו חלק תמיד בעולם הבא.

זוהר פרשת ויחי (רמה).

אילו היו יודעים כל הצדיקים דבר זה, היו שמחים ביום ההוא שהגיע עת פקידתם להסתלק מעולם הזה

בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגדדו וגו', אמר רבי שמעון בוא וראה נשמות הצדיקים הן עליונות על כל אותן החילות והמחנות שלמעלה, ואם תשאל הלא כיון שעליונות הן משני הצדדים^[מה] א"כ למה יורדות לעולם הזה, ולמה נסתלקות ממנו, אלא משל למלך שנולד לו בן, שלחו לכפר אחד לגדלו ולחכמו עד שיגדל, וילמדו לו הדרכים של היכל המלך, שמע המלך שהרי בנו רב וגדל, מה עשה המלך בשביל אהבתו לבנו, שלח אליו את המטרונה אמו להביאו והכניסו בהיכלו, ומשמח עמו כל יום, כך הקב"ה הוליד בן במדת המלכות, ומי הוא, זו נשמה העליונה הקדושה, שלח לו לכפר לעולם הזה להתגדל בו, וילמדו לו הדרכים של היכל המלך, כיון שידע המלך שהרי בנו כבר נתגדל באותו הכפר, והגיע הזמן להביאו להיכלו, מה הוא עושה בשביל אהבתו לבנו, שולח להשכינה בשבילו להביאו ומכניסו להיכלו, הנשמה אינה עולה מעולם הזה עד שתבוא השכינה בשבילה, והיא מכניסה לה בהיכל המלך וישבה שם לעולם, ועם כל זה דרך העולם הוא שאותן בני הכפר בוכים על הפרדת בן המלך מהם, פקח אחד היה שם, אמר להם על מה אתם בוכים, וכי אין הוא בנו של המלך, ואין ראוי לו לישב יותר ביניכם אלא בהיכלו של

זוהר זיו הזוהר

מה. פירש מעלמא דדכורא ומעלמא דנוקבא.

אביו, כך משה שהיה פקח, ראה בני הכפר שהיו בוכים על זה, אמר בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגודדו, בוא וראה אילו היו יודעים כל הצדיקים דבר זה, היו שמחים ביום ההוא שהגיע עת פקידתם להסתלק מעולם הזה, וכי אין זה כבוד עליון שהשכינה באה בשבילם להובילם להיכל המלך, שישמח המלך בהם כל יום, שהרי הקב"ה אינו משתעשע אלא עם נשמות הצדיקים.

זוהר פרשת שלח (קנט).

ישמחו הצדיקים כאשר מסתלקים מעולם הזה

רבי אבא אמר בוא וראה כתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו, בכל הוא כעין דמיון שלמעלה, סוד הדבר, שלשה עולמות יש לו להקב"ה שהוא מסתתר בתוכם, עולם הראשון, הוא עולם העליון הנסתר לכל, שאין להסתכל בו ואין ידיעה בו, מלבד ההבנה שהוא נעלם בתוכו^[מ] עולם השני, שהוא נקשר באותו עולם העליון, וזה הוא שהקב"ה ניכר ממנו, כמו שכתוב פתחו לי שערי צדק, זה השער לה', וזה הוא עולם השני^[מ] עולם השלישי, זה עולם התחתון מהם שנמצא בו התפרדות^[מח] וזה הוא העולם שמלאכים העליונים שוכנים בתוכו, והקב"ה נמצא בו ולא נמצא, נמצא בו בזה הרגע, וכאשר מבקשים להסתכל ולדעת אותו נסתלק מהם ואינו נראה, עד שכלם שואלים איה מקום כבודו, ברוך כבוד ה' ממקומו, זה הוא העולם שאינו נמצא בו בתמידות, כדמיון זה בצלם אלהים עשה את האדם, שכך יש לו שלשה עולמות, עולם הראשון, היינו עולם הזה שנקרא עולם הפירוד, והאדם נמצא בו ולא נמצא, כאשר מבקשים להסתכל בו נסתלק מהם ואינו נראה^[מט] עולם השני, זה העולם שהוא נקשר בעולם עליון ההוא, וזה הוא הגן עדן אשר בארץ, שזה הוא נקשר בעולם אחר עליון, ומעולם ההוא נודע וניכר עולם אחר העליון^[ג] עולם השלישי, עולם העליון הטמיר והנעלם והנסתר שאין מי יודע אותו, כמו שכתוב (ישעי' ס"ד) עין לא ראתך יעשה למחכה לו, והכל כדמיון העליון, ככתוב בצלם אלהים עשה את האדם, על כן נאמר בנים אתם לה' אלהיכם וגו' כמו שנתבאר, ואלה הם בצלם אלהים, ואלה נוחלים נחלה העליונה כדמיון שלו, ועל כן מזהיר בתורה לא תתגודדו ולא תשימו קרחה, שהרי אין המת נאבד והרי הוא נמצא בעולמות עליונים טובים ונכבדים, ישמחו הצדיקים כאשר מסתלקים מעולם הזה, ובוא וראה לולא לא חטא אדם לא יטעם טעם מיתה בעולם הזה בזמן שנכנס לעולמות אחרים, אבל בשביל שחטא טועם טעם מיתה טרם שנכנס לאותן העולמות, ונפשט הרוח מגוף הזה הנשאר בעולם הזה בקבר, והרוח צריך טבילה בנהר דינור לקבל עונש, ואחר כך נכנס לגן עדן שבארץ, ומוכן לו שם

זיו הזוהר

מו. עולם האצילות. מזו. עולם הבריאה. מח. עולם היצירה, ועולם העשיה לא קחשיב כיון שבו שליטת הקליפה ביותר ומציאות האלהות בו הוא רק בחינת כבודו בהסתר דהסתר ע"י השכינה הקדושה, ואעפ"כ מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה. מט. כי ימיו כצל עובר, וכאשר מסתכלים בו מלמעלה לדקדק במעשיו אינו יכול להתקיים עוד בזה העולם. נ. גן עדן התחתון נקשר בגן עדן העליון, ומן גן עדן התחתון ניכר גן עדן העליון, דהיינו בינה ומלכות, כאמה כבתה.

גוף אחר של אור כתבנית אותו הגוף שלו של עולם הזה ממש, והרוח מתלבש ומתקן בו, ושם הוא מדור שלו תמיד, ומתקשר בראשי חדשים ושבתות בהנשמה שלו, ועולה ומתעטר למעלה מעלה, זה שכתוב (שם ס"ו) והיה מדי חודש בחדשו וגו', מדי חודש בחדשו למה, אלא סוד הדבר לבעבור התחדשות הלבנה שמתעטרת להאיר מן אור השמש בזמן ההוא^[נא] וכן מדי שבת בשבתו, מדי שבת, זו מדת המלכו"ת, בשבת"ו, זה התפאר"ת^[נב] שהאור בא לה משם, ועל כן חודש ושבת ענין אחד, וזהו ברור הדבר, מלבד הרשעים שנכתב בהם מיתה מכל העולמות, כרת מכל העולמות, שנכרתים מהכל כאשר אין חוזרים בתשובה.

זוהר פרשת שמות (יא).

בשעה שהקב"ה יורד לגן, כל אותן נשמות הצדיקים שמתעטרות שם כלן נותנות ריח בושם

רבי יוסי פתח (שיר ד') **דודי ירד לגנו לערוגת הבושם וגו'**, לגנו, זו כנסת ישראל, לפי שהיא ערוגת הבושם כיון שהיא נכללת מכל מיני בשמים וריחות הטובים של עולם הבא, בשעה שהקב"ה יורד לגן הזה (של עדן) כל אותן נשמות הצדיקים שמתעטרות שם כלן נותנות ריח בושם, ככתוב (שם ד') וריח שמניך מכל בשמים, אלו הן נשמות הצדיקים, שאמר רבי יצחק כל אותן נשמות הצדיקים שהיו בעולם הזה, וכל אותן הנשמות העתידות לרדת לעולם הזה, כלן בהגן אשר בארץ קיימות, באותה התמונה והצורה שהיו קיימות בעולם הזה, וסוד נסתר הזה נמסר לחכמים, רוח היורד לאנשים, שהוא מצד כח הנקבה^[נג] נתפתח תמיד בחקיקה כחותם הזה, צורת הגוף של האדם בעולם הזה בולט לחוץ, והרוח נתפתח מן הגוף בצורה שוקעת, כאשר נפשט הרוח מן הגוף נעשה לזה הרוח צורה בולטת בהגן שבארץ כהצורה והתבנית של גופו ממש שהיה בעולם הזה, לפי שהרוח היה תמיד כחותם שקוע^[נד] ועל זה נאמר שימיני כחותם, מה חותם מפותח בחקיקה שוקעת, והבא לתוכו נצטייר בצורה בולטת לחוץ, אף כך הוא הרוח הבא מצד כח הנקבה כדמיון הזה ממש, בעולם הזה הוא מפותח בחקיקה שוקעת מן הגוף, וכאשר נפשט מן הגוף ונכנס בהגן שבארץ, האויר אשר שם נכנס בחקיקת הרוח להצטייר בצורה בולטת לחוץ, ועי"ז נצטייר הרוח בצורה בולטת לחוץ כדמיון צורת הגוף שבעולם הזה, (שמות יג.) וכמו שהגוף נבנה

והוא הרוח הבא מצד כח הנקבה^[נב] נתפתח תמיד בחקיקה כחותם הזה, צורת הגוף של האדם בעולם הזה בולט לחוץ, והרוח נתפתח מן הגוף בצורה שוקעת, כאשר נפשט הרוח מן הגוף נעשה לזה הרוח צורה בולטת בהגן שבארץ כהצורה והתבנית של גופו ממש שהיה בעולם הזה, לפי שהרוח היה תמיד כחותם שקוע^[נד] ועל זה נאמר שימיני כחותם, מה חותם מפותח בחקיקה שוקעת, והבא לתוכו נצטייר בצורה בולטת לחוץ, אף כך הוא הרוח הבא מצד כח הנקבה כדמיון הזה ממש, בעולם הזה הוא מפותח בחקיקה שוקעת מן הגוף, וכאשר נפשט מן הגוף ונכנס בהגן שבארץ, האויר אשר שם נכנס בחקיקת הרוח להצטייר בצורה בולטת לחוץ, ועי"ז נצטייר הרוח בצורה בולטת לחוץ כדמיון צורת הגוף שבעולם הזה, (שמות יג.) וכמו שהגוף נבנה

זיו הזוהר

הנקבה מן מדת המלכות שנקראת אלהים, ככתוב והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, והנשמה נמשכת מחילא דדכורא סוד עץ החיים, היינו מדת התפארת, אבל יש שטה אחרת שהנפש מן מלכות, הרוח מן תפארת, והנשמה מן הבינה, והמבין יבין לתרץ. **נד.** פירש הרוח מקבל דפוס הגוף כיון שהוא בפנימיות הגוף בהתפשטות כל האברים.

נא. פירש שבזמנים האלה מקבלת מלכות הארה מן התפארת, כי הוא זמן הזדווגות כל העולמות. **נב.** שבת"ו, צירוף שב"ת וא"ו, דהיינו הזדווגות מלכות ותפארת. **נג.** נראה לי כונתו על דרך המובא בסתרי תורה לך (פא.) שנפש האדם נמשכת בכח התעוררות הזכר מן המדרגות העליונות הנקראות אשים, והרוח נמשך בכח התעוררות

בעולם הזה מהרכבת ארבעה יסודות^[נז] ונצטייר בעולם הזה, אף כך הרוח נצטייר בהגן מהרכבת ארבע הרוחות שקיימים בהגן, ורוח ההוא נתלבש שם ונצטייר מהם בצורת תבנית הגוף שנצטייר בעולם הזה, ולולא אותן ארבע הרוחות שהן האוירים של הגן, לא יוכל הרוח להצטייר בצורה כלל ולא יוכל להתלבש בהם, אותן ד' הרוחות מורכבים אלה באלה כאחד, ורוח ההוא נצטייר ומתלבש בהם, כדמיון הגוף שנצטייר בהרכבת ארבעה יסודות העולם, ולפיכך כתוב (יחזקאל ל"ז) ויאמר אלי הנבא אל הרוח וגו' מארבע רוחות באי הרוח וגו', זה הוא מאותן ארבע הרוחות שבגן עדן שהרוח מתלבש ונצטייר בהם.

זוהר פרשת שמות (יא)

והאיש גבריאל מבית לוי, זו השכינה הקדושה הבאה מצד מדת הגבורה
הנשמה שהיא מן עץ החיים^[נח] נצטיירת שם למעלה בצרור החיים ההוא להתענג בנעם ה', כמו שכתוב (תהלים כ"ז) לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ולמדנו בשעה שנוולד גוף של צדיק בעולם הזה קורא הקב"ה להמלאך גבריאל, ונוטל לאותה נשמת הצדיק אשר בהגן, ומורידה לאותו הגוף של זה הצדיק שנוולד בעולם הזה, והוא נפקד עליה ושומר אותה, כמו שכתוב וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי, איש, זה גבריאל, כמו שכתוב (דניאל ט') והאיש גבריאל וגו', מבית לוי, זו השכינה הקדושה הבאה מצד מדת הגבורה, ויקח את בת לוי, זו הנשמה, ואם תשאל הלא מלאך ההוא הממונה על רוחות הצדיקים ליל"ה שמו, ואתה אומר שהוא גבריאל, אבל כך הוא ודאי לפי שאותו המלאך בא מצד השמאל, וכל הבא מצד השמאל נקרא על שם גבריאל.

זוהר פרשת אחרי (אס)

מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה

אמר רבי חייא למדנו שכל אותן מנהיגי עולם הנמצאים בכל דור ודור, טרם שבאו לזה העולם היו עומדים לפני הקב"ה בצורתם, ואפילו כל אותן נשמות האנשים טרם ירידתן לזה העולם כלן עומדות בצורתן לפניו ברקיע, באותה הצורה ממש שהן בעולם הזה, וכל מה שלומדים האנשים בעולם הזה ידעו הכל טרם ביאתן לזה העולם, ולמדנו שכל זה באותן צדיקי אמת, אבל כל אלה שאין נמצאים זכאים בעולם הזה, אפילו שם מתרחקים מלפני הקב"ה ונכנסים בקליפה הנקבה שנקראת תהום רבה, ודוחקים השעה ויורדים לעולם הזה, ואותה הנשמה שלהם הרי למדנו כמו שהם קשה עורף בעולם הזה, כך היו קודם ביאתן לזה העולם, ואותו ניצוץ הקדוש שניתן להן משליכות אותו, והולכות ומשוטטות ונטמאות באותה קליפה הנקבה שנקראת תהום רבה, ונוטלות חלק לעצמן משם^[נח] ודוחקות השעה ויורדות לעולם הזה, אעפ"כ אם זה האיש זוכה אחר כך וחוזר בתשובה לפני רבונו, הוא נוטל אותו החלק שלו ממש, זה שכתוב (קהלת ג') **מה שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה.. וכתוב (שם ו') **מה שהיה כבר נקרא שמו^[נח] עוד למדנו שכל****

זיו הזוהר

נה. שהם אש רוח מים עפר. נו. היינו מן מדרגת הטומאה. נח. עוד טרם שהיה בעולם הזה כבר התפארת, כנוצר לעיל. נו. רוח ונפש מצד נקרא שמו בעולם ההוא.

צדיקי אמת טרם בייאתן לעולם הזה כלם נתתקנו למעלה ונקראו בשמות, ורבי שמעון בן יוחאי מן היום שברא הקב"ה את העולם היה מזומן לפני הקב"ה ונמצא עמו, והקב"ה קרא אותו בשמו, אשרי חלקו למעלה ולמטה, עליו כתוב (משלי כ"ג) ישמח אביך ואמך, אביך, זה הקב"ה, ואמך, זו השכינה הקדושה.

זוהר פרשת חיי (קל).

אלה נקראים בנים להקב"ה, לפי שהגוף נעשה בקדושה כראוי

רבי יצחק אמר בוא וראה כאשר ברא הקב"ה לאדם נטל עפרו ממקום המקדש, ובנה את גופו מארבעה צדדים של העולם, שכולם נתנו לו כח, אחר כך השפיע עליו רוח של חיים, כמו שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים וגו', אחר כך עמד וידע שהוא מלמעלה ומלמטה, ואז השיג וידע חכמה העליונה, כדמיון זה כל אדם שבעולם הוא כלול מלמעלה ומלמטה, וכל אותן הידועים להתקדש בעולם הזה כראוי, כאשר מולידים בן, מושכים עליו רוח קדוש מהמקום שכל הקדושות יוצאות ממנו, ואלה נקראים בנים להקב"ה, לפי שהגוף נעשה בקדושה כראוי, כמו כן נותנים לו רוח ממקום עליון הקדוש כראוי, וזה נתבאר.

זוהר פרשת לך (פב).

נשמות הצדיקים שהם פרי מעשיו של הקב"ה

ואמר רבי יצחק כתוב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, זה הוא היסוד שהעולם עומד עליו, והוא משקה את הגן, והגן שותה ממנו^[ט] וממנו נעשו הפירות, וכל הפירות פורחים בעולם, והם קיום העולם וקיום התורה, ומי הם, אלו נשמות הצדיקים שהם פרי מעשיו של הקב"ה, ולפיכך בכל לילה ולילה נשמות הצדיקים עולות, וכשמגיע חצות הלילה בא הקב"ה לגן העדן להשתעשע בהם, במי, אמר רבי יוסי בכלם, בין אותן אשר מדורם בעולם ההוא, בין אותם שיושבים במדורם בעולם הזה, בכלם משתעשע בהם הקב"ה בחצות הלילה, לפי שבחצות הלילה כל אותן צדיקי אמת כלם מתעוררים לקרות בתורה ולהשמיע תשבחות התורה, והרי נדרש שהקב"ה וכל אותן הצדיקים שבתוך הגן עדן כלם מאזינים לקולם, וחוט של חסד נמשך עליהם ביום, שכתוב (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי, ועל כן תשבחות העולות בלילה לפניו זהו שבחה שלמה, ובוא וראה העולם שלמעלה נצרך להתעוררות העולם שלמטה, וכאשר נשמות הצדיקים יוצאות מעולם הזה ועולות למעלה, כלן מתלבשות באור שלמעלה בצרות הכבוד, ובהן משתעשע הקב"ה ומתאוה להן, שהן פרי מעשיו, ועל כן ישראל שיש להם נשמות קדושות נקראים בנים להקב"ה, כמו שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם, בנים ודאי פרי מעשיו.

זיו הזוהר

נט. פירש שהמלכות מקבלת השפע מן היסוד, זה הפסוק על הבינה שמקבלת השפע מן וצריך לדעת שבהרבה מקומות בזהר נדרש החכמה.

הצטרפו היום לאלפי הלומדים בספר הזוהר הקדוש

"ועשיית ככל אשר ירוך"

גדולי ישראל פוסקים לימוד הזוהר היומי

הוראת גדולי ישראל כ' תמוז תשע"ב

עור אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו, שאפילו הגריסה לבר מסוגלת הרבה לשהרת הנפש, וקירוב הנאולה כירוע. (ויודפס בחוברות מיוחדות, בארוחות מאורות עינים, ומלווה במידוש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום ויום), ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מתגלות הרע והמר חזו, בחסד וברחמים רבים. כמאמר חתנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי. בגין חיבורא דא יפקין ישראל מגלותא.

וגם זאת נקטק להרבות בקריאת הקטורת בכוננה ובשמחה בכל הזדמנות (כנסוף על מה שאמרים בסדר התפילה) במקומות הקדושים ובקברי צדיקים. ומפורש בזהר הקדוש גדול מעלת אמירת הקטורת, שהיא מבטלת הגדרות הרעות, ומסמכת הדינים, ומסמכת מרת הדין למדת הרחמים, ואלו הן סגולות ידועות ומנוסות. ושומע תפילה ישמע תפילתו, וייקבל שועותיו, וחבא לפניו נאקתינו.

וידוש לגאלינו נאולת עולם בשוכבה נתת בב"א.

מצפים לישועות ברהמים

 רבי שמעון מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו	 רבי יושע מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו	 רבי אלעזר מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו	 רבי יהונתן מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו
 רבי יושע מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו	 רבי אלעזר מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו	 רבי יהונתן מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו	 רבי יושע מבר כ"ח דרין וברוך לעומדים במגילת ירושלים ת"ו

052-7199033
052-7651911

התקשרו היום
וקבלו סט ספר הזוהר הקדוש
עם תרגום לשון הקודש לבינתכם,
בית המדרש והכנסת
בחינם!

זוהר פרשת האזינו (רצו).

כאשר מתחברים כל הקדושות ביחד נקראים קודש

כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, אמר ר' יוסי כמה חביבים הם ישראל לפני הקב"ה, בתחלה קרא אותם גוי קדוש, שנאמר כי עם קדוש אתה וגו', אחר כך קרא אותם קודש, שכתוב (ירמ"ב ב') קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, מה בין זה לזה, אמר רבי אבא קודש עליון הוא מהכל, כי כך למדנו **כאשר מתחברים כל הקדושות ביחד נקראים קודש**, וכלם עולים ונאספים למקום עליון ההוא שנקרא קודש, ולפיכך קדוש קדוש נעשה מהם קודש ישראל, ובשביל שישראל מתעטרים בשלש המדרגות, כאשר הן מחוברות יחד נקראים קודש ישראל לה', שהחכמ"ה היא ראשית, והרי ביארנו ענין תבואתה בה"א, כל אוכליו יאשמו, מהו כל אוכליו יאשמו, אמר רבי אבא הרי נדרש שנאמר (ויקרא כ"ב) ואיש כי יאכל קדש בשגגה, ונאמר וכל זר לא יאכל קדש, וישראל נקראים קודש, לפיכך כל אוכליו יאשמו, אמר רבי אלעזר הראשית והסיום של הכל נכלל בקודש, חכמ"ה העליונה קודש נקראת, וכאשר מאירה חכמ"ה עליונה הזו גם חכמת שלמה מאירה, כמו שכתוב (מלכים א' ה') ותרב חכמת שלמה, שעמדה השכינה בשלמות, וזה נתבאר, וכאשר היא נתברכת מן היסוד"ד כך נקראת קודש, שהוא מאיר לה בשלמות, וכאשר לא מאירה להתעטר בשלמות, קוראים לה רק רוח הקודש, ואינה נקראת קודש כמו החכמה העליונה, וכאשר מתברכת מזה היסוד"ד, ותניק השפע לכל אותן שלמטה, נקראת אם כמו הבינ"ה העליונה.

זוהר פרשת אחרי (ס).

הקב"ה נתן כח הזה למנורה הקדושה רבי שמעון

פתח רבי חזקיה ואמר (ישעי"ב ב') ה' אלהים נתן לי לשון למודים לדעת לעות את יעף דבר וגו', זכאים הם ישראל שהקב"ה בחר בהם מכל שאר העמים וקראם קודש, שכתוב קדש ישראל לה', ונתן להם חלק להיותם נאחו בשם הקדוש לבעבור שזכו בתורה, שכל מי שזוכה בתורה זוכה בו בקודש, ולמדנו לפני האדון רבי שמעון מהו קודש, שלמות הכל שנקרא חכמ"ה עליונה, מהמקום ההוא נמשך שמן משחת קודש בנתיבות ידועים למקום שנקרא בינ"ה, ומשם יוצאים מעינות ונהרות לכל צד עד שמגיעים לזא"ת ההיא, [וזא"ת היא כאשר מתברכת ממקום העליון הזה שנקרא קודש ונקרא חכמ"ה, אז נקראת קודש ונקראת חכמה התחתונה, ולפעמים נקראת רוח הקודש] כלומר רוח מאותו הקדוש שלמעלה, וכאשר יוצאים ומתעוררים ממנה סודות התורה, אז נקראת לשון הקודש, ובשעה

שנמשך שמן משחת קודש ההוא לאותן שני הנחלים שנקראים לימודי ה' ונקראים צבאות נאסף שם, וכאשר יוצא משם במדרגה ההוא שנקרא יסו"ד להשפיע לחכמ"ה התחתונה, אז נקראת לשון למודים, ויוצא ממנה התעוררות לאותן קדושי עליונים, ובכן כתוב ה' אלהים נתן לי לשון למודים, ולמה, לדעת לעות את יעף דבר, והקב"ה נתן כח הזה למנורה הקדושה רבי שמעון, ועוד שהעלה אותו למעלה מעלה, לפיכך כל דבריו בהתגלות נאמרו ולא בדרך נסתר, עליו נאמר פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות.

זוהר פרשת לך (פג.)

זכאים הם הצדיקים שהקב"ה מגלה להם סודות שלו בחלום, כדי שיהיו נשמרים מן הדין

רבי שמעון היה מהלך בדרך, והיו עמו רבי אלעזר בנו ור' אבא ור' יהודה, עד שהיו מהלכים אמר רבי שמעון נפלאתי איך בני העולם אין משגיחים לדעת דברי התורה ועל מה מתקיימים, פתח ואמר (ישעי' כ"ו) נפשי אויתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך, מקרא זה נדרש וביארנו אותו, אבל בוא וראה נפש האדם כשהוא עולה על מיטתו לישון יוצאה ממנו ותעלה למעלה, ואפשר תאמר שכלן עולות, לא שאין כל אחת ואחת כדאי לראות פני המלך, אלא הנפש עולה ולא נשאר עם הגוף מלבד כח הנשימה של מעט חיות הלב^[פ] והנפש הולכת ומבקשת לעלות, וכמה מדרגות על מדרגות משוטטת לעלות, והיא פוגעת באותן מרכבות שפלות המזהירות מצד הטומאה, אם היא טהורה שלא נטמאה ביום תעלה למעלה, ואם איננה טהורה נטמאת ביניהם ומתחברת בהם ולא תעלה יותר, ושם מודיעים לה דברים, והיא משגת מאותן הדברים שיבואו לזמן קרוב, ולפעמים מתלוצצים עמה ומודיעים לה דברי כזבים, ואז הולכת כדמיון זה כל הלילה, עד שיקיץ האיש וחוזרת למקומה, **זכאים הם הצדיקים שהקב"ה מגלה להם סודות שלו בחלום, כדי שיהיו נשמרים מן הדין**, וי לאותן רשעי העולם שמטמאים גופם ונפשם.

אלו שלא נטמאו ביום כשעולים במיטתם לישון הנפש עולה

בוא וראה אלו שלא נטמאו ביום כשעולים במיטתם לישון הנפש עולה, ונכנסת לראשונה בין אותן מדרגות הטמאות, והיא עולה ואינה מתחברת בהן, ואחר כך הולכת ומשוטטת ועולה לפי דרכה ומדרגתה, הנפש שתזכה לעלות נראית לפני הארת פני קדמון הימים, ומתדבקת בהרצון להתראות שם בתשוקה עליונה, לחזות בנועם המלך ולבקר בהיכלו, זה

זוהר זיו הזוהר

ידי תרדמת הגוף בכח "היפנאטיזם" ולאסוף אותו לתוך כוס מים, כמו שיש ביכולת לקבץ כח האלקטרין ולהביאו לתוך כוס מים, א"כ נראה שבשעת השינה אין פעול זה הכח של המוח, לכן יתכן יותר לפרש דקסטא דחיותא אין זה כח המוח רק כח דפיקת הלב לנשימת האויר, ויפה לזה יותר השם נפש הבהמיות, וכן מוכח לשון הזהר.

ס. יש לפרש דהיינו כח נפש הבהמיות, ויש מפרשים שזהו מה שנקרא בזהר הבלא דגרמי, אבל כפי מה שפירשתי לעיל בואתחנן ענין הבלא דגרמי שזהו כח הרוחני שנובע מהמוח לעצבי הגוף המחוברים להמוח כענפים באילן, שע"ז עושים האברים כרגע רצון המוח, ויש לזה הכח הבל ממשי רוחני שיש ביכולת להוציאו ולהפרידו מן הגוף על

הוא אדם שיש לו חלק בעולם הבא, וזאת היא נפש אשר התשוקה שלה בהקב"ה תמיד, כאשר היא עולה אינה מתחברת באותן מיני הארות האחרות, והיא הולכת ונמשכת אחר מין האור הקדוש להמקום שיצאה משם, ובשביל זה כתוב נפשי אויטיך בלילה, לבעבור לרדוף אחריך ולא להתפתות אחר מין אחר מאל זר, בוא וראה, נפשי, זו הנפש שהיא שולטת בלילה, רוח, השולט ביום, זהו שכתוב נפשי אויטיך בלילה, זו הנפש שהיא שולטת בלילה, אף רוחי בקרבי אשחרך, זה הרוח שהוא שולט ביום, ואפשר תאמר שאותן שתי המדרגות הן בהתפרדות, לא כן, שהרי מדרגה אחת הן, והן שתיים בחבור אחד, ומדרגה אחת עליונה השולטת עליהן ומתחברת בהן והן בה, היא נקראת נשמה, וכל אותן המדרגות עולות בסוד החכמה, שכאשר אלו ג' המדרגות מתחברות יסתכל האדם בחכמה העליונה, וזאת הנשמה נכנסת בהן והן מתחברות בה, וכאשר הנשמה שולטת אז אדם הזה נקרא קדוש, שלם מהכל, שבו רצון אחד להיות דבוק להקב"ה, נפש היא התעוררת כח התחתון, והיא מקושרת בהגוף וזנה אותו, הגוף נאחד עמה והיא מתאחדת עם הגוף, אחר כך מתקנת ונעשית כסא שיוכל לשרות עליה הרוח^[סא] בכח ההתעוררת של הנפש הזאת שמתאחדת עם הגוף, ככתוב (ישעי' ל"ב) עד יערה עלינו רוח ממרום, לאחר שנתקנו שתייהן הן מוכנות לקבל הנשמה^[סב] שהרי הרוח נעשה כסא אצל הנשמה שתשרה עליו, וזאת הנשמה היא נסתרת עליונה על הכל, נעלמה של כל הנעלמות, נמצא שיש כסא לכסא, וכסא אצל המדרגה שהיא עליונה עליהן^[סג] וכאשר תסתכל באותן המדרגות תמצא סוד החכמה בענין הזה^[סד] והכל היא חכמה להשיג כדמיון זה ענינים הנסתרים, בוא וראה הנפש היא התעוררת כח התחתון שנדבק בהגוף, כדמיון אור הנר, שהאור התחתון שהוא שחור נדבק בהפתילה, ואינו נפרש ממנה ואינו מתקן אלא בה, וכאשר הוא נתקן בהפתילה נעשה כסא לאור עליון הלבן השורה על אותו אור השחור, ולאחר שמתקנים אותן שני האורות נעשה אור הלבן ההוא כסא לאור נסתר החופף עליו, שלא נתגלה ולא נודע זה האור השורה על אותו אור הלבן, ואז הרי זה אור בשלמות, וכך הוא האדם שהוא תמים בכל^[סה] ואז נקרא קדוש, כמו שכתוב (תהלים ט"ז) לקדושים אשר בארץ המה וגו', [וכתוב כי עם קדוש אתה לה' אלהיך] כי הוא כדמיון הזה אשר בסוד העליון^[סו].

זוהר פרשת ויקרא (כה).

וי לאותן הרשעים שאין זוכים להתדבק ברבונם ואין זוכים בתורה

ואמר רבי שמעון הרי למדנו יש מי שזוכה בנשמה, ויש מי שזוכה בהתעוררות הרוח, ויש מי שאינו זוכה אלא בנפש, כל מי שאינו זוכה אלא בנפש ואינו עובד לעלות יותר,

זוהר פרשת ויקרא (כה)

סא. ענין ההתקנות היינו על ידי מעשים טובים.
סב. היינו אם יזכה יותר על ידי מעשים טובים.
סג. כי הגוף עם נפש הבהמיות כסא לנפש האלהות, נפש האלהות כסא להרוח, והרוח כסא להנשמה. **סד.** סוד החכמה הוא ככתוב מבשרי אחזה אלוהי, כי גוף נפש רוח ונשמה הם כדמיון ד' העולמות עשיה יצירה בריאה אצילות. **סה.** פירש בגוף נפש רוח ונשמה, כי אין כל אדם זוכה לשלש אלה. **סו.** העיקר שיש לראות ולהבין מזה סוד העליון הוא סוד האחדות כמו שהאדם דלמטה הוא אחד הגם שמורכבים ומקושרים בו כל אלו הכחות שונים זה מזה, כן הוא סוד האחדות למעלה.

הרי הוא נדבק בצד הטומאה ההוא, וכאשר הוא ישן אותן צדדים הרעים באים ומתדבקים בו, ומודיעים לו בחלום עניני העולם, מהם שקרים ומהם אמיתים, ולפעמים מתלוצצים בו ומראים לו דברי שקר ומצערם לו בחלומו, ועל כן אומות עכו"ם יש מהם שרואים בחלומם דברי אמת, בשביל צד ההוא שמתדבקים בו, וכלם לזמן קרוב, בוא וראה באותן מינים הרעים יש ג' מדרגות אלה על אלה, מדרגה עליונה שלהם אותן התלויים באויר, מדרגה התחתונה שלהם אותן המתלוצצים באנשים ומצערם להם בחלומם, לפי שהם כלם מחוצפים ככלבים, ויש מדרגה עליונה על התחתונה הממוצעים בין מדרגה העליונה והתחתונה, ואלה מודיעים לאנשים דברים מהם כזבים ומהם אמיתים, והאמיתים הם כלם רק לזמן קרוב, ומדרגה זו הממוצעת מקבלת הידיעות מהמדרגה של התלויים באויר שהם עליונים יותר, מי שלא זכה יותר אלא בנפש, וזאת הנפש שואפת להתתקן לקבל רוח, טרם שהרויחה את הרוח יוצא מה שיוצא מזאת הנפש ומתפשטת בעולם, והיא רוצה לעלות ולא תוכל לעלות יותר אלא עד שפוגעת באותן התלויים באויר, והם מודיעים לה דברים, מהם קרובים ומהם רחוקים יותר, ובאותה המדרגה הוא הולך ומתקשר בחלומו עד שקונה רוח, כיון שקונה רוח אותו הרוח יוצא ומשבר הרים וסלעים, עולה ומתפשט ונכנס בין מלאכים עליונים הקדושים, ושם משיג מה שמשיג ולומד ענינים וחוזר למקומו, אז זה האדם מקושר בקדושה עד שזוכה בנשמה וקונה אותה, כיון שקנה נשמה היא עולה למעלה מעלה, ושומרי הפתחים אין מעכבים לה, והולכת ומתפשטת ונכנסת בין אותן הצדיקים שנצטררים בצרור החיים, ושם תראה עונג המלך ונהנית מן זיו העליון, וכאשר נתעוררת אילת הקדושה ברוח צפון יורדת הנשמה, וזה הזכאי שקנה אותה קם ומתגבר כאריה תקיף בתורה, עד שמגיע הבקר, והוא הולך עם אילת הקדושה ההיא להתראות לפני המלך לקבל חוט אחד של חסד, ומה הוא, זה החוט של אברהם שהוא קנה אותו, שכתוב אם מחוט ועד שרוך נעל, הוא לא רצה ליהנות מאחר כלום ואמר אם מחוט, לכך זכה לחוט הזה של חסד, וזה נקרא חוט של אברהם, וכאשר בא אותו הזכאי עם אילת הזאת, אז נתעטר עמה לפני המלך, ודוד אומר למנצח על אילת השחר, זו השכינה הקדושה שנקראת אילת כמו שאמרנו, השחר, זו השירה של כנסת ישראל שאומרים בגלות אלי אלי למה עזבתני וגו', אמר רבי שמעון זכאים הם בעלי הנשמה בעלי התורה, בני עבודת המלך הקדוש, וי לאותן הרשעים שאין זוכים להתדבק ברבונם ואין זוכים בתורה, שכל מי שאינו זוכה בתורה אינו זוכה לא ברוח ולא בנשמה, והם דבקים בצד ההוא של מינים הרעים, וזה אין לו חלק במלך הקדוש, ואין לו חלק של קדושה, וי לו כאשר יצא מעולם הזה, שהרי ניכר הוא אצל אותן מינים הרעים, בעלי חוצפה תקיפה ככלבים, שלוחי אש הגיהנם שלא ירחמו עליהם.

זוהר פרשת לך (צב).

מאה ועשרים ושמונת אלפים בעלי כנפים הולכים ופורחים כל העולם, ושומעים קולות האנשים ואוחזים לאותו הקול

רבי יוסי פתח (ישעי"ט) ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו', זכאים הם ישראל מכל שאר עמים, שהקב"ה קורא אותם צדיקים, שלמדנו מאה ועשרים ושמונת אלפים בעלי

כנפים הולכים ופורחים כל העולם, ושומעים קולות האנשים ואוחזים לאותו הקול, כמו שלמדנו שאין לך דבר בעולם שלא יהיה לו קול, והולך ופורח ברקיע ואוחזים אותו בעלי כנפים, ומעלים אותו הקול לרבונם ודנים לו, הן לטוב הן לרע, שכתוב (קהלת י') כי עוף השמים יוליך את הקול וגו', מתי דנים לאותו הקול, רבי חייא אמר בשעה שהאדם שוכב ושיין ונשמתו יוצאה ממנו, היא מעידה בו באדם, ואז דנים לאותו הוקל, זהו שכתוב (מיכה ז') משוכבת חיקך שמור פתחי פיך, מה הטעם, לפי שהיא מעידה באדם, רבי יהודה אמר כל מה שהאדם עושה בכל יום נשמתו מעדיה בו בלילה.. בחצות הלילה נתעורר הקב"ה במשפטיו להשתעשע עם הצדיקים בגן העדן, אשרי חלקו של אדם שעומד בשעה ההוא להשתעשע בתורה, שהרי הקב"ה וכל הצדיקים שבגן עדן כלם מאזינים לקולו, זהו שכתוב (שיר ח') היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני, ולא עוד אלא שהקב"ה מושך עליו חוט אחד של חסד, להיות נשמר בעולם, שהרי עליונים ותחתונים שומרים אותו, זה שכתוב (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.

זוהר פרשת שמיני (מא)

כל עמל האדם לפיהו, כל אותו הדין וכל מה שסובל האדם בעולם ההוא לפיהו, בשביל פיהו שלא שמר אותו וטימא את נפשו

לא תאכלו כל נבלה וגו' כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, רבי יוסי פתח ואמר (קהלת ו') כל עמל האדם לפיהו וגו', עיינתי בדברי שלמה המלך וכלם נאחזים בחכמה העליונה, כל עמל האדם לפיהו, מקרא זה נאמר על השעה שדנים את האדם בעולם ההוא, כל אותו הדין וכל מה שסובל האדם בעולם ההוא ונוקמים ממנו נקמות העולם, לפיהו, בשביל פיהו שלא שמר אותו וטימא את נפשו, ולא היה דבוק בצד החיים בצד הימין, וגם הנפש לא תמלא, לא תגמר עונשה לעולם ולעולמי עולמים^[סז].

כל עמל האדם לפיהו, כל אותו הדין וכל מה שסובל האדם בעולם ההוא ונוקמים ממנו נקמות העולם, לפיהו, בשביל פיהו שלא שמר אותו וטימא את נפשו

דבר אחר, לא תמלא, לא תזכה להשתלם שתוכל לעלות למקומה לעולם, מפני שהיא נטמאה ונדבקה בצד הטומאה.. אמר רבי שמעון בוא וראה כל מי שאוכל מאכלות אסורות נדבק בצד הטומאה, מתעב נפשו וגופו ורוח הטומאה שורה עליו, ומראה בעצמו שאין לו חלק באל עליון, ושאינו בא מן הצד שלו ואינו נדבק בו, ואם יצא כך מעולם הזה אוחזים בו כל אותן הבאים מצד הטומאה ומטמאים אותו, ודנים אותו כאיש שהוא תועבת רבונו, נתעב בעולם הזה ונתעב בעולם הבא, ועל כן כתוב (ויקרא י"א) ונטמתם בם, בלי א'^[סח] שאין נמצא רפואה לתועבתו, ואינו יוצא מטמאתו לעולם, וי להם וי לנפשותם, כי לא יודבקו בצרור החיים לעולם שהרי נטמאו^[סט] וי לגופם, עליהם כתוב (ישעי' ס"א) כי תולעתם לא תמות וגו' והיו דראון לכל בשר, מהו דראון, סרחון, מי גרם לו כך, צד ההוא שנדבק בו, ישראל באים מן צד הימין, אם מתדבקים בצד השמאל^[ע] הרי פוגמים לצד הימין פוגמים לגופם ופוגמים לנפשותם, פגומים בעולם הזה ופגומים בעולם הבא, כל שכן מי שהתדבק בצד הטומאה, שהכל נאחז זה בזה, ונאמר כי עם קדוש אתה לה' אלהיך.

זיו הזוהר - כיון שנתפסם הגוף הדם והנפש מן מאכלות אסורות וטמאות ונתגדל ונתרבה על ידי האסור והטמא. **סח.** כי על ידי מאכלות אסורות נטמטם ונסתם המוח מלהבין חכמת התורה. **סט.** והטומאה הזאת דבוקה שאין ביכולת להפרידה. **ע.** היינו על ידי מאכלות אסורות

זוהר פרשת משפטים (קכא).

זכאים הם ישראל שהקב"ה רוצה לכבד אותם יותר על כל שאר בני העולם

רבי יהודה פתח (איוב כ"ח) **והחכמה מאין תמצא ואיזה מקום בינה, זכאים הם ישראל שהקב"ה רוצה לכבד אותם יותר על כל שאר בני העולם, בתחלה אמר להם** (שמות י"ט) **ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, לא הסיר אהבתו מהם עד שקרא אותם** (שם כ"ב) **וגוי קדוש, שהוא יותר, לא הסיר אהבתו מהם עד שקרא אותם ואנשי קודש תהיון לי, שהוא יותר מהכל, כתוב והחכמה מאין תמצא, התורה מחכמ"ה יצאה מהמקום שנקרא קודש, והחכמ"ה יצאה ממקום קודש הקדשים** [עא] **רבי יצחק אמר וכן מדת היובל נקראת קודש, שנאמר** (ויקרא כ"ה) **יובל היא קודש תהיה לכם** [עב] **וישראל כלולים מהם, זה שכתוב ואנשי קודש תהיון לי, מה בין קדוש לקודש, אמר רבי יוסי קודש למעלה מעלה, וקדוש לא כן, שנאמר** (ישעי' ד') **והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, במקום הזה נקרא קדוש** [עג] **ולמעלה מעלה קודש, מניין, שנאמר** (ירמ' ב') **קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, ראשית ודאי, חכמ"ה נקראת ראשית, שנאמר** (תהלים קי"א) **ראשית חכמה יראת ה', ולפי שישראל נקראים קודש בשלמות הכל לכן כתוב ואנשי קודש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, שהרי ישראל שהם השלמות של הכל אין יונקים מצד הדין הקשה, לכלב תשליכון אותו, לכלב ודאי שהוא דין החצוף והתקיף על הכל, כיון שדין התקיף שורה עליו והטיל זוהם בו** [עד] **אסור להם לאותן שנקראים קודש, אלא לכלב תשליכון אותו ודאי, שהוא דין החצוף דין התקיף יותר מהכל, שנאמר** (ישעי' נ"ו) **והכלבים עזי נפש, בוא וראה כשנוכרה נבלה בתורה כתוב בישראל קדוש ולא קודש, שנאמר לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתנה וגו' כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, קדוש ולא קודש, שהרי נבלה מצד של ישראל נעשית, שלא נפסלה בהמה זו אלא ע"י ישראל, והרבה אופנים יש בה בנבלה כמו שביארנו** [עה] **אמר רבי שמעון כתוב שם ואנשי קודש תהיון לי, וכתוב כאן כי עם קדוש אתה לה' אלהיך, לה' אלהיך, לי היה צריך לומר, אלא שם למעלה מעלה, וכאן לעומת השכינה** [עו] **שנאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, ולא קודש, בכאן קדוש ולמעלה קודש, שנאמר** (ירמ' ב') **קודש ישראל לה' ראשי"ת תבואת"ה, בה כמו שביארנו** [עז] **ולכך ואנשי קודש תהיון לי ודאי, ר' יצחק היה יושב לפני רבי שמעון, א"ל הרי כתוב קודש ישראל לה', וסוף המקרא כל אכליו יאשמו, במה הכתוב מדבר, א"ל רבי שמעון יפה נאמר**

זיו הזוהר

מהנבלה יעו"ש. **עה.** כי יכול להיות שנתנבלה על ידי ישראל בשחיטה שאינה ראויה ואין בה טומאת חיה רעה, לכן אכילתה עושה פגם רק בהמדרגה שנקראת קדוש, כי זה הכלל כל מה שהחטא יותר גדול מגיע פגמו יותר גבוה. **עו.** כל מקום שנאמר אלהיך זה הפרט רמז על מדת המלכות ושכינה הקדושה. **עז.** תבואת"ה צירוף תבואת ה, ואת ה רמז על הבינה שג"כ נקראת קודש, כמו הראשית חכמה, כדעת ר' יצחק דלעיל.

וטמאות במזיד בשאט נפש. **עא.** ספירת חכמה נקראת קודש, והכתר קודש קדשים. **עב.** דעת ר' יצחק שגם הבינה נקראת קודש. **עג.** פירש שתואר המעלה של קדוש הוא במדרגות של ציון וירושלים, דהיינו יסוד ומלכות. **עד.** שנטרפה בשדה על ידי חיה רעה הטמאה, ובאכילת ישראל טרפה היא גורם פגם גדול עד שמגיע הפגם גם למדרגה שנקראת קודש, באבן עזרא משפטים כ"ב ל' מביא בשם ר' משה הכהן שהטרפה קשה

כל אכליו יאשמו, והיינו ככתוב ואיש כי יאכל קודש בשגגה וגו', וכתבו וכל זר לא יאכל קודש, ולפי שישראל נקראים קודש כתוב כל אוכליו יאשמו בא ר' יצחק ונשק ידיו, אמר לולא לא באתי כאן אלא לשמוע דבר זה די.

זוהר פרשת שלח (קעא).

פתח ראש הישיבה ואמר לו לרבי שמעון בן יוחאי, עכשיו רבי אגלה לך סוד אחד מקץ שבע שנים תעשה שמטה, פתח ראש הישיבה ואמר לו לרבי שמעון בן יוחאי, עכשיו רבי אגלה לך סוד אחד, בוא וראה בכל שמטה ושמטה כרוז יוצא למעלה, האספו אנשים ונשים בני השכינה וכל אותן יניקי מחלב ועלו, אז כלם מפשיטים לבושי גן עדן התחתון אנשים ונשים ועולים ונכנסים לתוך הישיבה שברקיע ושמחים בחדוה, והעליה שלהם שמה היא שמחה על שמחה, והנער"ר ההוא שמפתחות רבונו בידו עומד ואומר להם כמה דברים חדשים גם ישנים^[עט] וכולם רואים שמחה שאין שמחה כשמחה היא, אחר כך נכנסין כלם לתוך הרבה וילונים, והרבה היכלות גנוזים שם שהם מאירים בנעם ה' מתוך היכל האהבה של הקב"ה, וזהו שכתוב (תהלים כ"ז) לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, אחר כך פורחים הילדים למעלה והם פורחים למטה וחוזרים למקומותם ומתלבשים כבתחלה, אשרי העם המקוים לכל הטוב של העולם הוא.

זוהר פרשת ויגש (רח).

מלכות השמים היא בית מקדש

כי יהיה בך אביון מאחד אחיך וגו' לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחיך האביון, רבי חייא פתח ואמר (תהלים קי"ב) פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד, בוא וראה הקב"ה ברא העולם והשליט עליו את האדם שיהיה מלך על הכל, וזה האדם נפרשים ממנו בעולם כמה מינים, מהם צדיקים ומהם רשעים, מהם טפשים ומהם חכמים, וכלם מתקמים בעולם עשירים ועניים, וכלם בשביל שיזכו אלה באלה, שיזכו הצדיקים עם הרשעים, שיזכו החכמים עם הטפשים, שיזכו העשירים עם העניים, שהרי בעבור זה זוכה האדם לחיי עולם ונקשר בעץ החיים, ולא עוד אלא שצדקה זו שהוא עושה קיים לעולם, שכתוב וצדקתו עומדת לעד, פזר נתן לאביונים, רבי אלעזר אמר כאשר ברא הקב"ה את העולם הקימו על יסוד אחד, וצדי"ק שמו^[עט] וזה הצדי"ק הוא קיום העולם, וזה הוא המשקה וזן את הכל, שנאמר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, ומשם יפרד, מהו יפרד, אלא שאותו המזון והמשקה של הנהר ההוא הכל נוטל זה הגן^[פ] ואחר כך מתפזר משקה ההוא לד' צדדי העולם, וכמה הם המצפים לקבל השפע ולהיות ניזון משם, כמו שכתוב עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, ולפיכך פזר נתן לאביונים, זה הצדי"ק, וצדקת"ו עומדת לעד, זו השכינה הקדושה^[פא]

זוהר זיו הזוהר

עח. זה המלאך מטטרו"ן שר הפנים. עט. זה היסוד. פא. שנקראת צד"ק וכשמקבלת שפע ספירת היסוד. פ. המלכות מקבלת השפע מן היסוד נקראת צדקה.

שבעבור זה היא קיימת בהסוד של שלום בקיום השלמות, רשע יראה וכעס, זו מלכות הרשעה של עכו"ם, בוא וראה מלכות השמים היא בית מקדש להקים כל העניים בתוך צל השראת השכינה, וצדי"ק זה נקרא גבאי צדק"ה^[פב] לחון וליזון לכל, ככתוב פזר נתן לאביונים, לפיכך גבאי צדקה נוטלים שכר כנגד כלם שנתנו הצדקה.

זוהר פרשת בשלח (סה).

כמה הם האנשים אטומי לב, לפי שאין עוסקים בתורה

רבי אבא פתח ואמר (קהלת ה') יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עושר שמור לבעליו לרעתו, כמה הם האנשים אטומי לב, לפי שאין עוסקים בתורה, יש רעה חולה, וכי יש חולה שהיא רעה ויש חולה שאינה רעה, אלא ודאי יש רעה חולה, שלמדנו כי מצד השמאל יוצאים כמה שרי עונשין שבוקעים באויר, וכאשר רוצים לצאת הולכים ונשאבים בקליפה הנקבה שנקראת תהום רבה, ואחר כך יוצאים ומתחברים יחד, ובוקעים האוירים ומשוטטים בעולם ומתקרבים אצל האנשים, וכל אחד מהם נקרא רעה, כמו שכתוב לא תאנה אליך רעה, מהו לא תאנה, לפי שבא בתואנה על האנשים, חולה, מפני מה היא חולה, שכאשר ישכנו על האנשים עושים מהם קמצנים בממונם, כשבאים גבאי צדקה לגבות, אותה הרעה תמחה בידו, ואומרת לו אל תתן משלך, כשבאים עניים אצלו, היא תמחה בידו, אם הוא בא לאכול מממונו, היא תמחה בידו, כדי שממונו יהיה נשמר לאחר, ומן היום שרעה הזו שורה על האיש הוא כמו חולה, כחולה הזה שאינו אוכל ואינו שותה, ועל כן היא רעה חולה, ושלמה המלך צוח בחכמה ואמר (שם ו') איש אשר יתן לו האלהים עשר ונכסים וכבוד וגו' ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו וגו', מקרא זה אין ראשו סופו ואין סופו ראשו, שכתוב איש אשר יתן לו האלהים עושר ונכסים וכבוד וגו', ומהו ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו, אם כן אין זה העושר ברשותו של זה האיש, אלא אם היה נכתב ולא יעזבנו האלהים לאכול ממנו הייתי אומר כך, אבל ולא ישליטנו כתוב, יען כי הוא האמין לרעה ההיא ונאחז בה, לא השליטו הקב"ה על העושר שתכנע תחתיו, על שהוא בחר ברעה ההיא ונאחז בה, וכל דרכיו כמו חולה שאינו אוכל ואינו שותה, ולא יקרב לממונו, ולא יוציא ממנו, ונעשה שומר על ממנו עד שהוא יוצא מן העולם, ויבוא אחר שהוא בעליו ויקחנו, ועל כן שלמה המלך צוח ואמר, עושר שמור לבעליו לרעתו, מי הוא בעליו, זה האחר שירש אותו, ולמה זכה זה האחר להיות בעליו של העושר ההוא, לפי שזה הראשון האמין לרעה ההיא ובחר בה ונדבק בה, לפיכך זה האחר שלא נדבק ברעה ההיא זכה להיות בעליו של העושר ההוא, זה שכתוב לרעתו, כלומר בשביל רעתו שהיה נדבק בה הרויח זה האחר לעושר ההוא.

זיו הזוהר

פב. לפי שעושה מן צד"ק צדק"ה.

זוהר פרשת בהעלתך (קנה).

אדם ההולך בעוה"ז והקב"ה נותן לו עושר, הוא לבעבור שיזכה בו לעולם הבא, ויהיה נשאר העושר אצל הקרן, מהו קרן, זה שהוא קיום העולם

עוד פתח רבי אבא ואמר (קהלת ו') **יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על האדם, יש רעה, זו היא תגבורת הרעה של הלב, שרוצה לשלוט בדברי עולם הזה, ואינו משגיח בעניני עולם ההוא כלום, ומפני מה היא רעה, מקרא שלאחריו יוכיח, שכתוב איש אשר יתן לו האלהים עושר ונכסים וכבוד וגו' ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו, מקרא זה קשה, כיון שכתוב ואינו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה, מדוע ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו, שהרי אינו חסר לנפשו כלום, אלא סוד הוא זה, וכל דברי שלמה המלך הם מלובשים בענינים אחרים, כדברי התורה שהם מלובשים בסיפורי עולם הזה, בוא וראה אע"פ שאנו צריכים להסתכל גם בהלבוש, אבל פשט מקרא זה כך הוא אומר, **אדם ההולך בעוה"ז והקב"ה נותן לו עושר, הוא לבעבור שיזכה בו לעולם הבא, ויהיה נשאר העושר אצל הקרן, מהו קרן, זה שהוא קיום העולם, שהוא המקום לצרור בו הנשמות**^[פג] לפיכך צריך האיש להשאיר עושרו אצל קרן ההוא, וזה הקרן יקבל אותו לאחר שיצא מעולם הזה, לפי שזה הקרן הוא עץ החיים של העולם ההוא, ואין עומדים בעולם הזה אלא אותן הפירות היוצאים ממנו^[פד] ועל כן אדם הזוכה אוכל פירות שלו בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם ההוא לזכות בו בחיים העליונים שלמעלה, ומי שמטמא עצמו ונמשך אחר תאות גופו, ואין חסר לנפשו הבהמית ולגופו כלום, ועץ חיים ההוא נשאר ריק, ואינו משים לבו לנגדו ביראה לבעבור שיקבל אותו למעלה, אז ולא ישליטנו האלהים לאכול ממנו, היינו לזכות בעושר הזה [לעולם הבא], **ודאי איש אחר יאכלנו, כמו שכתוב (איוב כ"ז) יכין וצדיק ילבש, לפיכך צריך האדם לראות שיזכה בעושר זה שנותן לו הקב"ה לעולם הבא ואז אוכל ממנו הפירות שלו בעולם הזה, ויהיה נשאר העושר אצל קרן ההוא לעולם האחר, שתהיה נשמתו צרורה בצרור החיים.****

זוהר פרשת בשלח (ט).

ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח

רבי יוסי פתח (קהלת א') **ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח, שלמה המלך שנתעלה בחכמה יתרה על כל בני העולם, איך אמר שכל המעשים הבל ורעות רוח, יכול אף מעשה הצדקה, והרי כתוב (ישעי' ל"ב) והיה מעשה הצדקה שלום, אלא הרי ביארנו כל המעשים שנעשו תחת השמש כתוב, לא כן מעשה הצדקה שהוא למעלה מן השמש, והנה הכל הבל ורעות רוח, מה ענינו, אפשר תאמר הכל הבל כמו**

פג. זהו מדת צדיק יסוד עולם עלמא דדכורא, העושה צדקה עם המלכות עלמא דנוקבא שנקראת צדק ועניה, על ידי השפע שמשפיע בה לכן מדה כנגד מדה אדם העושה צדקה בעולם הזה עם

העניים זוכה לאחר מותו שתהיה נשמתו צרורה באותו צרור החיים שנקרא קרן. **פד.** הפירות היוצאים ממנו זו השפע שמשפיע למלכות המחלקת השפע לעולם הזה בפרטיות.

שביארנו שהוא בסוד החכמה, כמו שכתוב הבל הבלים אמר קהלת, ואותן הבלים הם קיום העולם שלמעלה ושלמטה, איך יובן מה שכתוב כאן הכל הבל ורעות רוח, אלא כך יתבאר וכן הוא, בוא וראה בשעה שהמעשים טובים הם למטה, והאדם מתיגע בעבודת המלך הקדוש, דבר זה שעושה נעשה ממנו הבל למעלה, ואין לך הבל שאין לו קול העולה ונתעטר למעלה, ונעשה מליץ טוב לפני הקב"ה, וכל אותן המעשים שמתיעג בהם האדם ואין הם עבודת הקב"ה, דבר זה שעושה נעשה ממנו הבל שהולך ומשוטט בזה העולם, וכאשר תצא נשמת האדם הבל ההוא מגלגל אותו בעולם כאבן בכף הקלע, כמו שכתוב (שמואל א' כ"ה) ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע, מי יקלענה, הבל ההוא שמגלגל אותה סביבו בעולם, לפי שכל הדברים שנעשים תחת השמש שאינם עבודת הקב"ה הבל נעשה מהם, והוא שבר הרוח שמשבר להרוח העולה ויורד ומתגלגל בעולם, ההא דכתיב הבל ורעות רוח, אבל דבר ההוא שהוא עבודת רבונו עולה למעלה מן השמש, ונעשה ממנו הבל קדוש, וזה הוא זרע שזורע האדם בעולם ההוא, ומה שמו, צדקה, שכתוב (הושע י') זרעו לכם לצדקה, זה מנהג לו לאדם כאשר תצא נשמתו ממנו, ומעלה אותה למקום שכבוד העליון נמצא, שתהא צרורה בצרור החיים, זה שכתוב (ישע"י נ"ח) והלך לפניך צדקך, בשביל לנהל אותך להעלותך למקום שנקרא כבוד ה', שכתוב כבוד ה' יאספך, כל אותן הנשמות שהבל הקדוש ההוא מנהל להן, זה שנקרא כבוד ה' מאסף אותן בתוכו ונצררות בו, וזה נקרא נחת רוח, אבל האחר נקרא רעות רוח, זכאים הם הצדיקים שכל מעשיהם למעלה מן השמש, וזורעים זרע הצדקה לזכות לעולם הבא, ועל זה כתוב (מלאכי ג') וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה וגו'.

זוהר פרשת יתרו (פ).

תפלת העני נקראת תפלה, כי יעטף

השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו' ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא, פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים ק"ב) תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, כל תפלות ישראל תפלה, ותפלת העני עליונה מכלן, מה הטעם, לפי שתפלתו עולה עד כסא הכבוד של המלך ונתעטר בראשו, והקב"ה משתבח בתפלה הזאת בודאי, **תפלת העני נקראת תפלה, כי יעטף**, עטוף זה אין הוא אעטוף של כסות, שהרי אין לו, אלא כתוב כאן **כי יעטף**, וכתבו שם (איכה ב') העטופים ברעב, ולפני ה' ישפך שיחו, שתתקבל לפני רבונו, וזו היא לרצון לפני הקב"ה, לפי שהעולם מתקיים בו כאשר אין נמצאים מקיימי עולם אחרים בעולם, וי לזה שאותו העני יצעק עליו לרבונו, לפי שהעני קרוב למלך יותר מכלם, שנאמר (שמות כ"ב) והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני, ולשאר בני העולם פעמים שומע ופעמים אינו שומע, מה הטעם, לפי שמדורו של המלך הוא באותן כלים נשברים, שכתוב (ישעי' נ"ז) ואת דכא ושפל רוח, וכתוב קרוב ה' לנשברי לב, לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה, מכאן למדנו מי שמבייש לעני מבייש השכינה, שכתוב **וא"ת דכא ושפל רוח**, וכתוב (משלי כ"ב) כי ה' יריב רבים וגו', לפי שהאפטרופוס שלהם תקיף ומושל על הכל, שאינו נצרך לעדים, ואינו נצרך לדיין אחר, ואינו נוטל משכון כדיין אחר, ואיזו משכון הוא נוטל, נשמת האדם, ככתוב (שם) וקבע את קובעיהם נפש.

זוהר פרשת בלק (קנה).

רבי אבא פתח ואמר, תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, שלשה הם שכתוב בהם תפלה, אחד במשה, ואחד בדוד, ואחד בעני שנכלל בהם ונתחבר בהם, ואם תשאל הלא כתוב (חבקוק ג') תפלה לחבקוק הנביא, הרי ארבעה הם, אלא חבקוק לא בשביל תפלה היה, ואע"פ שכתוב בו תפלה, שבח והודיה זה להקב"ה על שהחיה אותו ועשה עמו נסים וגבורות, שהרי בן השונמית הוא היה, אבל ג' הם שנקראים תפלה, תפלה למשה איש האלהים, תפלה זו שאין כמוה בכך אדם אחר, תפלה לדוד, תפלה זו הוא תפלה שאין כמוה במלך אחר, תפלה לעני, היא תפלה מאותן ג' תפלות, איזו חשובה מכלן, הוי אומר תפלת העני, תפלה זו קודמת לתפלת משה, וקודמת לתפלת דוד, וקודמת לכל שאר תפלות שבעולם, מפני מה, לפי שהעני לו לב נשבר, וכתוב קרוב ה' לנשברי לב וגו', **העני עושה תמיד תרעומות על הקב"ה**, והקב"ה מאזין ומקבל דבריו, כשהוא מתפלל תפלתו פותח כל חלוני הרקיעים, וכל שאר התפלות העולות למעלה דוחה אותן עני ההוא בעל לב נשבר,

שכתוב תפלה לעני כי יעטף, כי יתעטף היה צריך לומר, מהו כי יעטף, אלא שהוא עושה איחור לכל תפלות העולם^[פ"ה] שאינן נכנסות עד שתפלת העני נכנסת, והקב"ה אומר יתאחרו כל התפלות, ותפלת העני תתקדם ליכנס אצלי, לא נצרך לי כאן בית דין שידונו ביננו, לפני יכנסו כל תרעומותיו, אני והוא בלבדנו, והקב"ה מתיחד בלבדו באותן התרעומות שבתפלה הזו, שכתוב ולפני ה' ישפך שיחו, לפני ה' ודאי, כל חילות השמים שואלים אלו לאלה, במה הקב"ה עוסק למה הוא פונה, ומשיבים שהוא מתיחד בתשוקה בכלים שבורים שלו, כלם אין יודעים מה שנעשה מאותה תפלת העני ומכל אותן תרעומות שלו, שאין ניחח לעני אלא כאשר שופך דמעות בתרעומותו לפני מלך הקדוש, ואין ניחח להקב"ה אלא כאשר מקבל אותן הדמעות ונשפכות לפניו, וזו היא התפלה שעושה עטוף לכל תפלות העולם, משה התפלל תפלתו ונתעכב כמה ימים בתפלה הזאת, דוד ראה שכל החלונות וכל שערי השמים כלם מוכנים להפתח לעני, ואין בכל תפלות העולם שהקב"ה יאזין מיד כתפלת העני, כיון שראה כך עשה עצמו עני ואביון, פשט בגדי מלכות וישב בארץ כעני ואמר תפלה, ככתוב (תהלים פ"ו) **תפלה לדוד הטה ה' אונך ענני**, ואם תשאל מדוע, לבעבור כי עני ואביון אני, א"ל הקב"ה לדוד, וכי אין אתה מלך ומושל על מלכים תקיפים, ואתה עושה עצמך עני ואביון, מיד סבב תפלתו באופן אחר, עזב דבר אביון ועני ואמר שמרה נפשי כי חסיד אני, הכל היה בו בדוד, ועל כן נצרך לו לאדם המתפלל תפלתו שיעשה עצמו כעני, כדי שתכנס תפלתו בכלל של כל העניים, שהרי כל שומרי השערים אין מניחים כך ליכנס כמו שמניחים לעניים, שהרי בלי רשות הם נכנסים, ואם האדם עושה עצמו ומשים בקשתו תמיד כעני, תפלתו עולה ופוגעת באותן התפלות של עניים, מתחברת בהן ועולה עמהם, ובכלל שלהן נכנסת גם היא ומתקבלת ברצון לפני המלך הקדוש.

זוהר פרשת ויצא (קנז)

סיפור נורא

שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני, רבי חייא ורבי יוסי היו מהלכים בדרך, אמר רבי יוסי לרבי חייא בכל פעם שאנו מהלכים בדרך ועוסקים בתורה הקב"ה עושה לנו נסים, ועכשיו דרך זה עוד רחוק לנו נעסוק בתורה והקב"ה יתחבר עמנו, פתח ר' חייא ואמר כתוב שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני, עני כתוב, דבר זה נתעוררו בו החברים, אבל בוא וראה כשהיו ישראל במצרים היו ברשות אחר, וכשרצה הקב"ה לקרובם אליו נתן להם המקום של לחם עני, איזה עני, זה דוד המלך שכתוב בו (תהלים פ"ו) **כי עני ואביון אני**^[פ"ה] ולחם עני הזה נקרא מצה, נקבה בלי זכר עניות היא, נתקרבו ישראל אצל מדרגת מצה בתחלה, כשרצה לקרובם יותר הכניסם הקב"ה במדרגות אחרות, ונתחבר המדרגה של בחינת זכר בהמדרגה של בחי' נקבה, ואז מדרגת המצה כשנתחברת בבחי' זכר נקראת מצו"ה בתוספת וא"ו, ככתוב (דברים ל') **כי המצוה הזאת**, לפיכך בתחלה מצה ואחר כך מצוה^[פ"ה] עד שהיו מהלכים שמעו קול אחד שאמר, שרים יושבי אוהלים נתעקמו בדרך,

זיו הזוהר

פה. על דרך הכתוב והיה העטופים ללבן. פו. כי שורשו מדת המלכות שנקראת עניה. פז. האות

הסירו מכאן ולכו למעלה, אל תרדו במבצרים הפתוחים שתחת ההרים, אמר רבי יוסי שמע מינה שהקב"ה רוצה לשמור דרכנו, עלו למעלה ונכנסו בהר אחד בין הרים קשים, אמרו הואיל שהקב"ה רוצה שנלך בדרך הזה דבר חדש נראה, או שיקרה לנו איזה נס, הלכו וישבו אצל מערה שבהר, עלה אליהם איש אחד, ויתמהו, אמר רבי יוסי מי אתה, אמר מאנשי ארקא אני, א"ל וכי יש שם אנשים, השיבו יש וזורעים וקוצרים, ומהם בתמונה אחרת משונים ממני^[פח] ועליתי אצלכם להודיע לכם מה שם האדמה שאתם בה, א"ל ארץ^[פט] לפי שכאן ארץ החיים שורה, שכתוב (איוב כ"ח) ארץ ממנה יצא לחם, מכאן יוצא לחם, בשאר האדמה אין יוצא לחם, ואם יוצא לא משבעת המינים הוא, בתוך כך חזר ונכנס למקומו, ויתמהו, אמרו ודאי שהקב"ה רוצה לעורר לנו בדבר הזה, אמר רבי חייא ודאי על מקרא זה שאמרת נזכרתי שלמדתי מאבי זקני דבר עליון אחד בפסח, והוא שנתן להם הקב"ה לישראל לחם הזה מארץ החיים, ואחר כך לחם מן השמים הוא לחם המן, והרי נתבאר הענין, וזה מתאים כמו שאמר רבי שמעון (בראשית י.) שארקא היא אחת מאותן שבע ארצות שלמטה, ובמקום ההוא נמצאים בניו של קין, שלאחר שנגרש מעל פני האדמה ירד שמה והוליד תולדות, ונתפשש שם שלא הבין כלום, וזאת הארץ היא כפולה שנתכפלה מן חשך ואור, ויש שם שני ממונים מושלים השולטים זה בחשך וזה באור, ושם היו מקטרגים זה בזה, ובזמן שירד קין שמה נשתתפו זה עם זה, והשלימו יחד, וכל רואיהם יכירום שהם תולדות קין, ועל כן הם בשני ראשים כשל שני נחשים.. ואלה שני הממונים פורחים ומשוטטים בכל העולם ושבים למקומם, והם מעוררים לאותן בניו של קין ברוח של יצר הרע להוליד תולדות, השמים השולטים שם אינם כשמים האלה, ואין שם הארץ מצמחת בכח אותן השמים זרע וקציר כאלה, ואינם מתגלגלים כאלה אלא בכמה שנים וזמנים.

רועה הנאמן, זוהר פרשת אמור (צז).

שבועות, לבעבור שנכנסו ישראל לסוד החמשים יום שהם שבעה שבועות

ועשית חג שבועות לה' אלהיך, מצוה זו לעשות חג שבועות, ככתוב ועשית חג שבועות לה' אלהיך, שבועות, לבעבור שנכנסו ישראל לסוד החמשים יום שהם שבעה שבועות, ובקרבן העמר נתבטל יצר הרע שבורח מהאשת חיל^[צ] וכאשר אינו מתקרב שמה נדבקים ישראל בהקב"ה, והוא מתבטל מלמעלה ומלמטה, ולפיכך נקרא באופן הזה עצרת, על שיש בו בטול יצר הרע^[צא] ולכך לא נכתבו בו בקרבן מוסף חטאת כבשאר מועדים שכתוב בהם שעיר עזים אחד חטאת, ואז כל האורות נאספים להאשת חיל, ולפיכך נקרא עצרת^[צב] חג שבועות, ולא נכתב כמה הם, אלא בכל מקום שנאמר סתם השם גורם שהם

והוא יזכר ויהיה זיו הזוהר

בזהר ויקרא (י.) . **צ.** שפחה בורחת מפני גבירתה. **צא.** והשם עצרת מלשון עצירה שנעצר בו כח פעולת יצר הרע. **צב.** כאן נדרש עצרת מלשון אסיפה, שנאספים בו למלכות הארת האורות מכל הספירות והעולמות.

וא"ו רמז על התפארת המזדוג עם המלכות, ועי"ז נעשה מן מצ"ה מצו"ה. **פח.** דהיינו בשני ראשים שכך הם תושבי ארקא כנזכר בזהר בראשית (ט). **פט.** פירש על שם ממשלת מדת המלכות שנקראת א"רץ, אבל מצד חלק העולם נקרא תב"ל, כנזכר

מן שבעה^[צג] ונאמר שבעה שבועות תספר לך, ולמה כתוב חג שבועות בלבדו^[צד] אלא כך נצרך שבועות סתם להכליל שלמעלה ושלמטה^[צה] שהרי בכל מקום שאלו שלמעלה נתעוררים, אף כך אלו שלמטה נתעוררים עמהם, טרם שהיה שלמה המלך לא היו נתגלים^[צז] כיון שבא שלמה עשה מהם פרט, שכתוב (מלכים א' ח') שבעת ימים ושבעת ימים, זה הוא פרט, בזמן אחר כלל חג שבועות סתם, ולא נצרך לאדם אחר לעשות מהם פרט, מלבד שלמה, לפי שאותן שבעת הימים שלמטה לא האירו בשלמות עד שבא שלמה, ואז עמדה מדת המלכות בשלמות באותן שבעת הימים, וכאן חג שבועות סתם, לפי שהיו נכללים אותן שלמטה בשלמעלה, ולא האירו כמו בימי שלמה, ע"כ ר"מ.

זוהר פרשת בראשית (י).

כל מי ששמח באותן מועדים ואינו נותן חלקו להקב"ה, רע עין שטן ההוא שונא אותו ומקטרג עליו ומסלק לו מן העולם

ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך וגו' והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך, פתח רבי שמעון ואמר כל מי ששמח באותן מועדים ואינו נותן חלקו להקב"ה, רע עין שטן ההוא שונא אותו ומקטרג עליו ומסלק לו מן העולם, וכמה צרות על צרות מסבב לו, חלקו של הקב"ה הוא לשמח לעניים כפי מה שיכול לעשות, לפי שהקב"ה בימים האלה בא לראות אותן כלים שבורים שלו, ונכנס אליהם ורואה שאין להם במה לשמוח, בוכה עליהם ועולה למעלה להחריב העולם, באים בני הישיבה לפניו ואומרים, רבון העולמים הלא רחום וחנון נקראת, יתגוללו רחמיך על בניך, אומר להם הלא העולם לא עשיתי אותו אלא על חסד, שכתוב (תהלים פ"ט) כי אמרתי עולם חסד יבנה, והעולם רק על חסד מתקיים, אומרים לפניו מלאכים העליונים, רבון העולמים הלא רק פלוני הוא שאוכל ושותה והיה יכול לעשות טוב עם העניים ולא נתן להם כלום, אז בא מקטרג ההוא ותובע רשות ורודף אחרי איש ההוא, ומסבב לו צרות על צרות ומסלקהו מן העולם.

זוהר פרשת בהעלותך (קנג).

כל מי שנותן לעניים נתעורר עץ החיים להוסיף חיים

אמר רבי חייא כתוב (משלי י"א) יש מפזר ונוסף עוד, מהו מפזר, כמו שכתוב פזר נתן לאביונים, מהו ונוסף עוד, שנתוסף בכל, נתוסף עוד בעושר, ונתוסף עוד בחיים, מקרא זה כך היה צריך לומר, יש מפזר ויוסף עוד, מהו ונוסף, אלא מקום ההוא ששורה בו

זיו הזוהר

שם הארת המלכות שנקראת ג"כ שבעה, כי היא ספירה הז' מן ז' ספירות ימי הבנין. **צה**. מתרץ שבאמת מאירות בו שתייהן הבינה והמלכות ולכך נכתב סתם חג שבועות. **צו**. פירש ספירות בנין המלכות לא היו נתגלות, אלא שהמלכות היתה

צג. פירש מהארת עולם הבינה שנקרא שבעה, כי הבינה כוללת שבע ספירות עד מלכות, וזהו שמביא ראייה מן הפסוק שבעה שבועות ויום הנו"ן הוא עצרת על שם הארת נו"ן שערי בינה. **צד**. פירש ולמה נכתב חג שבועות סתם, שיש לחשוב על

מיתה הוא גורם לו שיתוסף מן החיים שלמעלה, להוסיף לו חיים, אמר רבי יהודה אמר רבי חייא המקרא מעיד שכל מי שנותן לעניים נתעורר עץ החיים להוסיף חיים על אותו עץ של מיתה^[צ] ואז נמצא חיים ושמחה למעלה, והאדם שגורם זה, בשעה שנצרך לו, אותו עץ החיים הוא משפיע עליו, ואותו עץ של מיתה מגין עליו, ולפיכך כתוב ונוסף עוד.

זוהר תרומה (קסג).

כאשר רואה אדם צדיקים או זכאים שבדור והוא פוגע בהם, ודאי שהם פני השכינה

שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך, אמר רבי אלעזר כאשר רואה אדם צדיקים או זכאים שבדור והוא פוגע בהם, ודאי שהם פני השכינה, ומפני מה נקראים פני השכינה, לפי שהשכינה נסתרת בתוכם, היא בהסתר והם בהתגלות, לפי שהשכינה אותן הקרובים לה נקראים פנים שלה, ומי הם, אלו שהיא נתתקנת עמהם להתראות אצל מלך העליון.

זוהר פרשת משפטים (קכד).

כל בן ישראל שנימול צריך להתראות לפני מלך הקדוש, בשביל שיקבל ברכה מנביעת הנחל

רבי יצחק אמר הרי למדנו הטעם מה שכתוב שלוש פעמים בשנה, לפי שבהם תלויה האמונה^[צא] יראה כל זכורך, מפני מה כל זכורך, אמר רבי אלעזר כל זכורך ממש^[צב] לפי שמקבלים ברכה מנביעת הנחל^[ק] מכאן למדנו כל בן ישראל שנימול צריך להתראות לפני מלך הקדוש, בשביל שיקבל ברכה מנביעת הנחל, זה שכתוב כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך, [וכתוב יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך]^[קא] אשרי חלקם של ישראל מכל שאר העמים, פעם אחת עלצו ישראל לחוג את החג ונתערבו עכו"ם ביניהם, ובשנה ההיא לא נמצאה ברכה בעולם, באו ושאלו לרב המנונא הזקן, אמר להם הראיתם איזה סימן בתחילת עלייתכם, אמרו לו ראינו סימן שכאשר חזרנו משם היו כל הדרכים חסרים מים, וענן וחשכות נמצא שלא יכלו ללכת כל אותן שעלו שמה, ועוד בזמן שעלינו להתראות אפילו השמים נחשכו וירגזו, נתבהל רב המנונא ואמר להם ודאי או שיש ביניכם אנשים שאינם נימולים, או שעכו"ם עלו עמכם, שהרי אין נתברכים בשעה ההיא מלבד אותן ישראל הנימולים, ובזה אות ברית קודש מסתכל הקב"ה ומברך אותם, בשנה השניה עלו, ועלו

זיו הזוהר

אלא ממשמעות זכר. ק. פירש מספירת היסוד והתפארת עלמא דדכורא על ידי המלכות עלמא דנוקבא. קא. ה' אלהיך מורה על ב' המדרגות תפארת ויסוד עם המלכות, עלמא דדכורא עם עלמא דנוקבא.

בבחינת נקידה בלבד עד ימי שלמה. צז. פירש שגורם השפעת שפע מן תפארת למלכות. צח. כי הג' רגלים הם כנגד אברהם יצחק ויעקב, חסד גבורה ותפארת, וזהו יסוד האמונה שהעולם מתנהג ע"פ חסד דין ורחמים. צט. לא ממשמעות זכרון

עמהם גם אותן העכו"ם שנתערבו ביניהם, כשהיו אוכלים הקרבנות והיו שמחים ראו לאותן עכו"ם שתופסים בקשריהם למקום המכוסה של הכותל^[ק] השגחו עליהם בעת שכלם מברכים והם לא ברכו, באו והגידו הדבר לבית דין, הובאו לפניהם שאלו להם ואמרו, זה החלק שלכם שאכלתם מאיזה קרבן היה, לא ידעו להשיב, בדקו ומצאו שהם עכו"ם והרגום, אמרו ברוך הרחמן שהציל לעמו, שבודאי אין הברכה שורה אלא בישראל זרע הקודש בני האמונה זרע אמת, ובאותו השנה נמצאה הברכה בעולם בשלמות, פתחו ואמרו (תהלים ק"מ) **אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.**

לא תשכח מפי זרעו

תקליטור אוצרות הזוהר ובו:
12.000
 ספרים, דרשות לשמיעה,
 קבצים ותמונות ועוד...

מכות החבור שלך,
 ספר הזוהר הקדוש,
 יצאו בני ישראל
 מן הגלות
 ברחמים

"בהאי תורא דיק
 דאידו ספר הזוהר
 יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי"

**מאגר הגדול בעולם
 המגויי הזוהר המ**

"קול הזוהר"
 שיעורים
 בזוהר היומי
 בטלפון
 0722-990044

מסורת
 המערכת

נחל לכיש 24/8
 בית שמש
 054-843-6784

זיו הזוהר הרבה חלופי גרסאות רחוקות יש כאן, ונ"ל שגירסא זו נכונה הוא, שנתחלפה אות תי"ו לטי"ת, ובמקום דטפסאן צ"ל דתפסאן, וגם נתחלפה אות

מ' לאות ט', ובמקום לקוטר א דכותלא צ"ל לקומרא דכותלא, כי אותן האותיות קרובות להתחלף בנקל.